

Oktober 2008

Atraktivno branje

- Zgodovinska dejstva o Kumranskih votlinah
- Atlantis
- Intervju z znanim slovenskim avtorjem Miha Remcem, za sladico pa še intervju s predsednico prizme gdč. Tanjo Cvitko
- Viden in brano za vas
- Scena

V tej številki:

Intervju z g. Miha Remcem	2
Vilinska abeceda	5
Društvo Prizma in intervju s predsednico društva gdč. Tanjo Cvitko	6
Gledano za vas - Vesoljski bojevniki 3 in temna nevihta	8
Atlantis	10
Nekaj novosti	17
Kolofon	18

Jašubeg en Jered

Votlina skrivnosti - kako se je vse začelo v resničnem svetu

Votlina skrivnosti je obširna predzgodba Vitezov in Čarovnikov. No, ne pričakujte fantazijske povesti. Zgodba je arheološki triler, postavljen 19 let pred dogodki, opisanih v romanu Indigo otroci. O tej povesti sem na straneh tega fanzina že veliko povedal, zato samo malce resničnega ozadja.

Dogajanje je postavljeno blizu ruševin znamenitega zgodovinskega mesta Kumran v Judejski puščavi, pravzaprav tamkajšnje votline v bližini Mrtvega morja. V votlinah je živela esenska skupnost, ki je pripadala apokalipticionistom. To je bilo duhovno gibanje, ki je oznanjalo skorajšnji sodni dan in očiščenje sveta. Tisti zapisi niso krščanskega, temveč židovskega porekla, kajti eseni so bili židovska sekta. Tem zapisom pravimo tudi Mrtvomorski zvitki. Večino tam bivajočega ljudstva so sestavljali celibatu zavezani možje. Ženske ali družine so bili velika redkost. Ta skupnost je v votlinah pustila veliko besedil, ki so silnega pomena za razumevanje duhovnega vrenja okoli leta 0 n.š. in času delovanja Jašue ben Miriam, bolj znanega kot Jezus Kristus. Znanstveniki so dognali, da so se sveta besedila od takrat do danes spremenila presenetljivo malo. Votline z najdbami so označevali kar s številkami. Tako imamo Votlino 1, Votlino 2 in tako naprej. Mnoga besedila so bila skoraj popolnoma uničena, a so jih s sodobnimi restavracijskimi metodami uspeli obnoviti. Velik del besedil predstavljajo apokaliptična

besedila. Kako se je vse skupaj začelo? Leta 1947 je beduinski pastir Muhamed edh Dhib gnal drobnico k napajališčem v Judejski puščavi, nedaleč od ruševin Kumrana. Nekaj živali je zbežljalo in med iskanjem je naletel na jamo. Vrgel je kamen in ta je v nekaj udaril. Drugi dan se je vrnil s prijatelji in našli so vrče, v katerih so bili v platno zviti zvitki. Obvestili so odrasle, ki so zavohali zaslužek. V vrčih je bilo sedem celotnih zvitkov, ki so bili prodani na dveh dražbah. Zvitke so kupili sirski ortodokсни škof in hebrejska univerza. Na koncu je vse te zvitke dobila v last mlada izraelska država.

Nadaljevanje prihodnjič ...

Idilichna pokrajina Kumrana

Spremenjena podoba in nova vsebinska zasnova

S 7. številko fanzina prehajam na naslednji nivo. Prvih šest številke je pokazalo, da ste ljubiteljice in ljubitelji moje amatersko delo dobro sprejeli. Objavljati bom začel različne zgodbe (lastne in vaše). Svet Vitezov in Čarovnikov še kar ostaja del vsebin, saj gre za fanzin V&Č.

Poslajte svoje zgodbe

V fanzinu bom objavljala tudi vaše zgodbe, če so seveda zaključene in ne vsebujejo verske, rasne ali druge vrste nestrpnosti. Vse zgodbe,

katere pošljete, so seveda vaš copyright. Ker gre za zastojkarski medij brez sponzorjev, ne pričakujte honorarjev ...

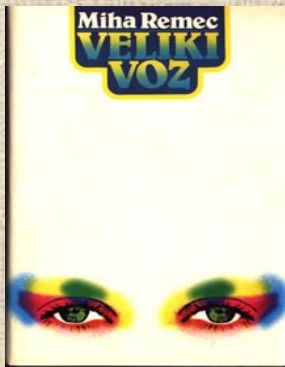
Načrtujete izdajo knjige?

V fanzinu bom objavil poglavje ali del njega, če mi ga pošljete z dovoljenjem za objavo. Vsekakor bom želel od vas, zlasti ako gre za prvorojeno literarno dete, tudi intervju. Zraven najave tudi splošne podatke o novo prihajajoči knjigi (kratka vsebina, založba, morebitne zahvale za izdajo knjige ipd.).

Želite opisati svoje občutke ob kakšni knjigi, filmu?

Pošljite svoja dela najkasneje do 25. v mesecu. Fanzin je elektronski medij, torej se ne obremenjevati z dolžino.

Pri objavi je pomembna aktualnost. Recenzij filmov ali knjig, na katerih se že nabira patina, ne bom objavljala. Izjema so samo kulturni filmi & knjige, ki so še dostopni v videotekah & knjižnicah.

Naslovnica knjige
Veliki voz

O Velikem vozu, ki ni ZF, a je dober roman:

»Veliki voz je roman o otroštvu, odraščanju in deklitstvu Irene Rožič, najmlajše hčere odvetnika Rožiča s Ptuja. Zgodba se začne, ko se deklica zave sama sebe, konča pa, ko je že zrelo dekle. V predvojnem času je predvsem opazovalka zapletov med odraslimi, sporov med materjo in očetom zaradi tete; živo sta opisana Ptuj in Haloze, kjer ima boter veleposestnik mlin, žago in vinograde. V ta družinski svet vedno bolj vdirajo usodni dogodki iz sveta; po prihodu nemških okupatorjev mora vsa družina v Srbijo, v izgnanstvo.«

Votlina
prvi Remčev ZF roman

Intervju z g. Miha Remcem

Spoštovane bralke, dragi bralci, v tokratni številki nam ljubega glasila imam za vas intervju s starosto slovenske scene znanstvene fantastike g. Miha Remcem. Vsi, ki se imate za ljubitelje žanra, gotovo poznate avtorja lepega števila romanov in povesti.

Vsekakor vam priporočam, da obiščete [avtorjevo spletno stran](#).

G. Remec, vi ste najbrž ena od legend slovenske F & ZF scene. Vaš pisateljski opus je res izčrpen in bogat. Pisali ste veliko različnih stvari, ne samo ZF, a ste dejansko zaradi svojega opusa nam ljubih žanrov nekakšen svetilnik ZF-ja pri nas. Pravzaprav ste stalnica scene zadnjih desetletij. Zanima me, kaj vas je napeljalo v pisanje ZF?

Otroška leta sem preživel na starodavnem Ptujju, kjer na vsakem koraku srečuješ starorimske ostaline. Oče me je večkrat vzel s sabo v muzej in očaran sem bil z rimljanskimi vojaki in razstavljenimi predmeti iz tistih časov. Občutek imam, da sem takrat začel dojemati čas, zlasti preteklost, kar je prvi čut, ki te potegne v znanstvenofantastično pisavo. V osnovni šoli sem potem sestavljal zgodbe o vojskovanju rimskih legij in jih bral prijateljem, napisal pa sem pravljico o Srečnem kovaču, ki je bila celo objavljena v Mladem Slovencu. Očetu, tudi pisatelju, odvetniku in županu mesta Ptujja, moj podvig brez njegove vednosti ni bil najbolj všeč; nikoli me ni spodbujal, da bi se lotil pisanja in na moje pisateljevanje je tudi pozneje gledal z distanco, mi je z zgolj pravopisnim svetovanjem veliko pomagal. Žal je leta 1950 umrl in ni dočkal mojih zrelejših del.

Na vaši spletni strani je sicer veliko napisanega o vas. Kdaj ste začeli pisati ZF in katero je bilo vaše prvo ZF delo?

Po mojem lastnem prepričanju bi lahko kot prvo delo, ki je imelo očitno fantazijsko zasnovo, bila črtica Veter in kraljevič v papirnatem čolničku, objavljena sredi petdesetih let prejšnjega stoletja v časopisnem podlistku, napisana pa je bila pod vti-

som Exuperyjevega Malega princa, ki me je tako prevzel, da ga še dandanašnji imam za knjigo knjig. Bil sem neskončno počaščen, ko sem pred časom v spletni klepetalnici, kjer si udeleženci svetujejo v branje dobre knjige, zagledal ob Malem princu tudi moje znanstvenofantastične knjige.

Za poznavalce pa je moje prvo delo, ki vsebuje znanstvenofantastične elemente, drama Srečni zmaji, igrana v celjskem gledališču leta 1963. V njej obravnavam usodo ribiške posadke, ki je zašla na območje sevanja po poskusni eksploziji jedrske bombe.

Kaj trenutno pripravljate ljubiteljem ZF?

Res trenutno je bralcem na voljo moja nova, trinajsta (če upoštevam zbirko kratkih zgodb) znanstvenofantastična knjiga Ostrostrelka ali romanje v Tibetijo, ki je ob moji osemdesetletnici izšla v založbi Spirea, katere urednik je Urban Klančnik iz Slovenj Gradca. Zamišljal sem, da se mi je utrnila kot absurдна zgodba, s popolnoma nemogočim in nepričakovanim koncem, katero je bilo možno napisati samo v zvrsti črne utopije, čeravno postajajo nesmisel, neumnost, smešnost in obenem katastrofičnost čedalje bolj resnica zdajšnjega človeškega bivanja. Veganska ostrostrelka Alita v bodočnosti samo dokazuje, da se je vsemu temu možno upreti edino s skoraj do absurda prignano ljubeznijo.

Lotevam pa se pisanja novega romana, za katerega že imam naslov: Mitrejin koder ali časovna struna v Petovino, ki bo svojevrsten spomenik mojemu rojstnemu mestu Ptujju.

Kolikor vem, ste član Društva slovenskih pisateljev. Kakšen odnos imajo slovenski pisatelji do nam ljubih žanrov (F & ZF & horor)?

Esejist Drago Bajt v svoji knjigi Ljudje zvezde svetovi vesolja ugotavlja zelo zgodnje začetke znanstvenofantastične pisave na Slovenskem, začenjajoč pri Stritarjevi Deveti deželi (1878), pa Mahničevi Indiji Koromandiji (1884), Trdinovem Razodetju (1888), Tavčarjevi knjigi 4000 (1891) in tako naprej, do današnjih dni. Z znanstveno fantastiko so se ukvarjala številna ugledna pisateljska in pesniška imena, skoraj bi lahko rekel, da so le redki pisatelji, ki se niso vsaj malce poskusil v tej zvrsti. Pomeni, da imajo razen nekaj izjem, dober odnos. Drugo je s kritiki. Potem, ko so še pred nedavnim delovali eminentni ocenjevalci znanstvene fantastike, kot je na primer že omenjeni Drago Bajt, in so umestili žanr v slovensko leposlovje, se danes pojavljajo ignoranti, ki so preprosto pobrali floskule kritikov ZF na ameriški sceni, da je znanstvene fantastike konec, ker jo je znanost presegla, in zato zvrst preprosto označujejo kot manjvredno. Žal sledijo tej pogruntavščini tudi nekateri založniki in tako se žanru pri nas ne piše najbolje.

Ste mogoče član kakšnega žanrske-

ga društva ali združenja doma ali v tujini?

Sem častni član zagrebškega društva ljubiteljev znanstvene fantastike Sfera, nagrado Sfera sem dobil za roman *Prepoznavanje* in kratko zgodbo *Pomnik za Evridiko*.

Ste kdaj (in kje) sodelovali na kakšni konvenciji ZF? Kakšni so vaši vtisi?

Bil sem povabljen in udeležil sem se Konfuzije 2007 v Sečovljah. Vtis – konfuzen. Po nastopu sem na spletu prebral mnenje mlajšega konfuznika, da sem deloval betežno in so me komaj razumeli. Je pa izjavil, da kapo dol pred mano, ker sploh še pišem. Spodbudno, ali ne?

Poznate društvo ljubiteljev Prizma? Ste že dobili kdaj kakšno pobudo za sodelovanje?

Poznam, simpatična predsednica Tanja Cvitko je veliko naredila, da me je spoznala in tudi začela brati mlajša generacija. Tudi v njihovem glasilu sem sodeloval z ekskluzivnimi odlomki iz mojih romanov.

Se vam zdi zanimiva ideja, da bi se ustvarjalci F & ZF & hororja organizirali?

Vsa društva ljubiteljev ZF, ki so se doslej oblikovala, so razpadla, ker niso našla smisla svojega delovanja. Bila so debatni klubi, ki so se ukvarjali predvsem s tujo ustvarjalno sceno, zapostavljali pa domača dela. Medtem, ko so klubi v zahodnem svetu kot bralci s kupovanjem knjig ustvarjali pritisk na založnike, da so izdajali žanrske knjige, naši ljubitelji niso niti s prstom mignili za domačo ustvarjalnost.

Mislím, da tudi organizacija samih slovenskih ustvarjalcev, o kateri me vprašujete, ne bi bila smiselna, saj iz lastne izkušnje vem, da med nami ni kakšne posebne naklonjenosti. Sicer se moram motim, kajti ves čas sem bolj samotni jezdec in z drugimi nimam nobene tesnejše zveze.

Kakšen odnos imajo založbe do vašega dela? Kako bi opisali odnos založnikov do nam dragih žanrov?

Vse do osamosvojitve Slovenije, ko smo začeli prehajati v tržno, kapitalistično družbo, z izdajanjem svojih knjig nisem imel težav. Prepričan

sem tudi, da smo takrat imeli drugačen odnos do knjige; avtor je bil spodobno plačan, knjige so tiskali v velikih nakladah, za znanstveno fantastiko pa je sploh bilo zanimanje, saj je ravno ta zvrst imela prednost, da so pisci lahko pod krinko fantastike izražali kritiko socialistične ureditve in političnega enoumja. Prav zaradi tega so v času hladne vojne med vzhodnim in zahodnim blokom na vzhodu, vključno z nekdanjo Sovjetsko zvezo, izhajala najboljša antiutopična ZF dela in filmi tudi v svetovnem merilu. Zahodna, predvsem tehnična znanstvena fantastika pa je daleč zaostajala in ji zdaj večkrat res upravičeno očitajo, da jo je znanost prehitela.

Dandanašnji odnos založnikov, ki jih po tej majhni državi mrgoli, ni mačehovski samo do izvirne domače ZF, ampak tudi do slovenske literature nasploh. Razen ožjega izbranega kroga piscev, ki s svojimi deli kolobarijo pri vrhu, so mnogi avtorji v brezpravnem položaju, prisiljeni v beraško zbiranje denarja za izid svoje knjige, udarjeni z državnim davkom na knjigo in z oduševom knjigotržcev, zapostavljeni s strani medijev, ki reklamirajo samo tiste knjige, za katere dobijo plačilo – skratka tržna kapitalistična ekonomija izvirnemu leposlovju ni

naklonjena. Kljub temu, da politični vrhovi nenehno ponavljajo, da brez lastnega jezika, brez lastne knjige, slovenski narod ne bi stal in obstal na tem prostoru.

Poznate še druge slovenske avtorje? Spremljate sceno?

Ne poznam, saj pravim, da sem samotni jezdec. Sceno spremljam po spletu, motijo me velika družjenja.

Ne bom vas spraševal, če veliko berete, saj vsak pisatelj bere. Zanima me, kateri so vaši najljubši avtorji? Kaj ste nazadnje prebrali?

Moram vas razočarati, ne berem veliko. Sploh pa ne tujih avtorjev. Če pisatelj ustvarja, mu branje krade čas, pa še podzavestno se »okuži« s tujim mislimi. V mladosti sem veliko prebral, posebej mi je bil pri srcu Vladimir Bartol, s katerim sva se osebno poznala in mi je pred davnimi leti po nekem literarnem večeru na Ptujju izrekel nekaj spodbudnih besed o mojem pisanju.

Naslovnica romana
Prepoznavanje

O Prepoznavanju z avtorjeve spletne strani:

»Dogajanje je umeščeno

v družbo prihodnosti (Unija), kjer se skozi strukturno linearno zasnovano

problematiziranje

odnosov med spoloma

(osnova in prispodoba

za razčlemba

modificiranih odnosov

med ljudmi samimi ter

tudi med ljudmi in /

neprepoznavnimi/

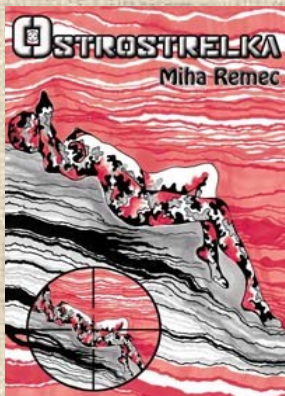
humanoidnimi roboti),

upodobi človeška

praznost, odtujenost in

zaprtost.«

Roman je dobil nagrado Sfera.

Naslovnica knjige
Zadnje Remčeve knjige
OSTROSTRELKA

Miha Remec:
Ostrostelka

Zamisel Ostrostelke se mi je utrnila kot absurdna zgodba s popolnoma nemogočim in nepričakovanim koncem, katero je bilo možno napisati samo v zvrsti črne utopije, pa čeravno postajajo nesmisel, neumnost, smešnost in katastrofičnost čedalje bolj resnica zdajšnjega človeškega bivanja. Veganska ostrostelka Alita v daljni bodočnosti samo dokazuje, da je vsemu temu možno upreti edino s skoraj do absurda prignano ljubeznijo.

Miha Remec

Povzeto po spletni strani
založbe SPIREA

OBVESTILO!

Člani društva Prizma imajo pri nakupu Ostrostelke popust!

Intervju z g. Miha Remcem

Nazadnje sem prebral Mavrico izza duše pisatelja Milana Jazbeca in Odstrto vesolje Petra Zidarja, ki me je prijetno presenetil, saj imam občutek, da je eden redkih znanstvenih piscev, ki ve za kaj gre, za razliko od slavnih poljudnih razlagalcev čudežev vesolja, ki o njih nimajo pojma.

Kateri filmi so vam najbolj všeč? Mogoče je vprašanje malce čudno, ker je v kinu toliko kokičastih filmov, a vendarle. Kdaj ste šli nazaj ne v kino?

Z veseljem si ogledam kakšen erotični film na televiziji, vendar ne v kinu, ker imam fobijo pred množico. Nazadnje sem bil v kinu... od takrat se mi je rodilo sedem vnukov in vnukinj... in mislim, da je bil Solaris.

Je slovenska kinematografija sposobna posneti ZF film? Če ne, zakaj ne?

Ne, ker scenaristi ne berejo slovenske znanstvene fantastike in so prepričani, da naša tehnika sploh ni sposobna posneti fantastičnih spopadov vesoljskih ladij, brez katerih si ZF filma na znajo predstavljati.

Kateri avtorji so najbolj vplivali na vaše delo?

Odkar pišem se trudim, da ne bi posnemal drugih. Zato bi težko rekel za kogarkoli, da mi je bil vzornik in da je vplival na moje ustvarjanje. Razen Malega princa, ki sem ga omenil na začetku tega pogovora.

Vas privlači vesolje?

Očitno bi pisal domačijske romane, če me vesolje ne bi privlačilo. Vendar vam bom

priznal, da se še nikoli nisem peljal s potniškim letalom. Letel sem na dvo-krilcu z enim najboljših vojaških pilotov kmalu po drugi svetovni vojni z letališča v Moškanjcih pri Ptuj. Bil je čudovit let. Nekaj dni pozneje je ta pilot strmoglavil in se ubil, skupaj s sopotnico.

Sem pa se kot majhen otrok najraje igral na dvorišču letala tako, da sem zlezal v podolgovat zaboj, dal čez likalno desko kot krilo in »poletel«. Gledal sem čez rob zaboja in v domišljiji so šopi trave postali gozdovi, kamni gore, videl sem ceste in mesta v daljavi in sonce na obzorju, ki sem se mu bližal. Tako sem tudi v romanu Iks, potoval z Noetom Nowakom v premičniku okrog zemeljske oble, iščoč preživeli ljudi po srečanju Zemlje s planetom Iks.

Kakšno je v enem stavku izraženo sporočilo knjige Iks ali velika samotna Neotove barke?

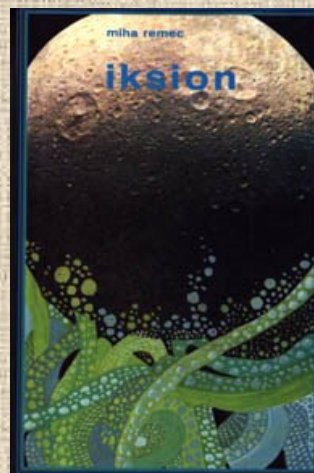
Vse se vrti v Iksionovem večnem krogu.

Kaj bi dodali za konec?

Pravzaprav se v vseh svojih delih težaško trudim doumeti neskončnost.

Želim vam še veliko sreče in predvsem še veliko izdanih del nam ljubih žanrov.

Za vas se je pogovarjal
Bojan Ekselenski

"Iksion je Remčev ustvarjalni vrh zadnjih let in zanimiv dosežek sodobne slovenske proze in antiutopičnega romana sploh." (Drago Bajt)

Spletna proza, dosegljiva na avtorjevi spletni strani:

Žar ptica - novela, Delo, Književni listi.

Odklon - novela, Vizije prihodnosti, zbirka kratkih ZF zgodb, Tehnična založba Slovenije.

Pomnik za Evridiko - novela, Astralni svetilniki, Kiki Keram.

Astralni svetilniki - novela, Astralni svetilniki, Kiki Keram.

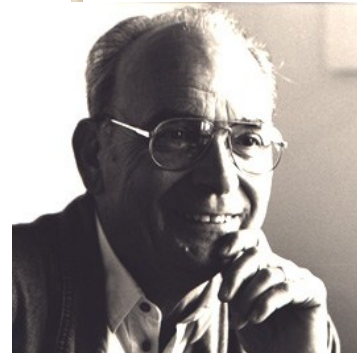
Tipalka z Mura - novela, Astralni svetilniki, Kiki Keram.

Hiša - novela, Astralni svetilniki, Kiki Keram.

Oznanjenje

Dromidska podoba - novela, Astralni svetilniki, Kiki Keram.

Vredno je klikniti na povezave!

g. Miha Remec

Intervju z gdč. Tanjo Cvitko in Društvo Prizma

Najprej o društvu Prizma

Prilagam osebno izkaznico trenutno najbrž edinega delujočega društva ljubiteljev fantazije in znanstvene fantastike. Glede na to, da je vsebina tega fanzina posvečena žanrom, katere pokriva Prizma, je prav, da vas seznanim z društvom in njeno predsednico.

Datum ustanovitve: 29.11.2005

Število članov:
28

Delovanje:

- četrtletno objavljane glasila Neskončnost,
- organiziranje tematskih večerov s predavanji in predstavami v različnih krajih Slovenije,
- organiziranje Dnevo (znanstvene) fantastike v Mariboru.

Intervju

Gdč. Tanji Cvitko sem poslal vprašalnik po E-pošti in tako sem po običaju prejel tudi odgovore.

Tokrat imam »na tapeti« nekoga izven pisateljske scene. Mnogi mogoče ne veste, da v Sloveniji deluje društvo ljubiteljev fantazije, znanstvene fantastike in sorodnih žanrov, enostavno imenovano Prizma. Društvo izdaja tudi brezplačno glasilo, pomenljivo imenovano Neskončnost. Ob izidu 11. Številke je čas, da se pogovorim z eno od gonilnih sil in predsednico društva Prizma, gdč. Tanjo Cvitko.

Nam lahko zaupate, kako in kdaj je dozorela ideja za ustanovitev društva Prizma?

Ideja se je pojavila, ko me je pred tremi leti hrvaški ZF pisatelj (ilustrator, recenzent, urednik) Aleksandar Žiljak povprašal, zakaj v Sloveniji nimamo ZF kluba. Odgovora nisem vedela (»Pač nimamo« in skomig z rameni), zato me je spodbudil, da poskusim ustvariti klub / društvo.

Zakaj ste šli v ta projekt?

Iz preprostega razloga – da na lastni koži vidim, če je takšno stvar mogoče izpeljati. Začetni poskusi zbiranja ljubiteljev ZF in sorodnih žanrov, ki bi želeli sodelovati pri organizaciji formalnega kluba / društva so bili deležni nejevere (»Slovenija je premajhna, ne bo ti uspelo.«) Pa nam je le uspelo. Daljši zapis o Prizmolučiji je, če koga zanima, objavljen v poskusni, ničti številki Neskončnosti, takrat še imenovani Ad Infinitum.

Kje so vzroki, da je scena v Sloveniji naproti hrvaški sceni precej nerazvita?

Hrvaška scena ima izjemno dolgo in najpomembnejše – neprekinjeno ZF tradicijo (založniško, ljubiteljsko, pisateljsko itd.), ki ogromno pripomore k sami sceni. V Sloveniji je scena bila najbolj razvita konec sedemdesetih, začetek osemdesetih let – mogoče celo bolj kot hrvaška scena tistega časa. Medtem ko se je hrvaška scena enakomerno razvijala in bogatila vse do danes, vzgajala nove avtorje in nove ljubitelje, je v Sloveniji sredi osemdesetih prišlo do strmega upada / razpada scene.

Kakšen se vam zdi trenutni razvoj scene? Ali vidite možnost za sobivanje še kakšnega sorodnega društva?

Trenuten razvoj je počasen, saj drugačen tudi ne more biti. Ne trdim, da od srede osemdesetih do danes scena ni obstajala, prav tako ne trdim, da se je scena naenkrat pojavila z nastankom Prizme, niti da je Prizma ta »scena«. Kar se pa tiče sobivanja kakšnega sorodnega društva – zakaj pa ne!

Kako društvo sodeluje z malce bolj specifičnimi ljubiteljskimi skupnostmi, recimo Gil Galadom ali Stripoholikom?

Lepo sodelujemo, vzajemno obiskujemo prireditve in srečanja omenjenih društev, izmenjujemo ideje o delovanju, članih, glasilih ipd. Stripoholik nam je nekaj časa prijazno nudil del svojih prostorov v Ljubljani za Prizmino knjižnico.

Kako bi na kratko opisali cilje društva? Kakšne načrte imate recimo za naslednje leto? Mimogrede, koliko je članov?

Glavna cilja društva sta povezovanje in druženje ljubiteljev ZF in sorodnih žanrov (srečanja, forum) ter promocija omenjenih žanrov v javnosti (glasilo Neskončnost, tematski večeri). Načrti za projekte se pojavljajo sprti, kakor kdo da spodbudo in je pripravljen sodelovati pri izvedbi projekta. Članov je nekaj manj kot 30.

Ima društvo namen organizirati kašno konvencijo ali kaj podobnega, saj imamo pri nas samo zborovanje Konfuzijo, ki pa je projekt bolj ali manj enega ljubitelja? Zakaj pri nas še ni kakšne resnejše konvencije nam ljubih žanrov? Na Hrvaškem imajo recimo Rikon, Istrakon, Lubrikon, Sferakon in še kaj bi se našlo. Na število prebivalcev nas temeljito prekašajo.

Konvencija pod okriljem društva trenutno ni v načrtu, lahko da kdaj bo, če bi pri njeni organizaciji bilo pripravljeno aktivno sodelovati vsaj nekaj članov Prizme. Kot sem odgovorila pri prejšnjem vprašanju – če se pojavi ideja o projektu, kateremu je predlagatelj ideje pripravljen posvetiti veliko svojega prostega časa (včasih tudi denarja), po možnosti pa vsaj še nekaj posameznikov, se bo projekt po vsej verjetnosti izvedel / organiziral / uresničil. Tako smo že dve leti zapored v Mariboru organizirali manjši festival Dnevi (znanstvene) fantastike, kjer smo vsak večer

Naslovnica »nulte« številke Neskončnosti - tako se je začelo.

Podatki o rojstni številki našega ljubega glasila:

Naslovnica: Peter Dobaj
Zadnja stran: Taiyo

ČLANKI

- Tanja Cvitko:
"Prizmolučija" (o nastanku društva Prizma)
Igor Cetina: "Medtem ko znanost rine naprej..." (članek o ZF)
Matevž Jerman (m00lty): "George Lucas pravi 'You will be assimilated.'"
Tanja Cvitko: "Predstavitev pisatelja - Brian Wilson Aldiss"
RECENZIJE
Rene Novak: "Philip K. Dick: A Maze of Death"
Kikyoo: "Ray Bradbury: Fahrenheit 451"
Taiyo: "Chris Wooding: Preganjavica Alaizabel Cray"
Peter Dobaj: "Kurt Vonnegut: Sirene s Titana"
Tanja Cvitko: "Roger Zelazny: Lord of Light"
Taiyo: "George R.R. Martin: Fevre Dream"
Gregor Vuga: "Terry Pratchett: Small Gods"
Flegma: "Tomaž Lavrič: Slepo sonce"
Rene Novak: "TV serija Andromeda"
ZGODBE
kratka zgodba "Tema", avtorica Taiyo
kratka zgodba "Kronike iz Citadele", avtor Gregor Vuga

Naslovnica zadnje Neskončnosti, dostopne na spletu:

Naslovnica: Nela Dunato

ČLANKA

Igor Cetina: "Nezaželeni otroci" (o ZF in psevdoznanosti)

Uroš Ilvar (thrinidir): "Najboljše knjige leta 2007"

RECENZIJE

Matej Frece: "Bojan Ekselenski: Vitezi in Čarovniki"

Ines Čepin: "Film The Crow"

Mojca Hribar (Taisha): "Stanislav Lem: Solaris (psihoanalitična interpretacija)"

Tanja Cvitko: "Samo Petančič: Anor Kath – Pota magov"

Miha Pleskovič (Lucas Kane): "Igra OGame"

Peter Dobaj: "Anime Wings of Honneamise"

Matej Frece: "Film 1408"

Gregor Vuga: "TV serija Dr. Who"

ZGODBI & ODLOMEK

kratka zgodba "Jojme",

avtor Jurij Kunaver

kratka zgodba "Los Angeles",

avtor Tomaž Madžarevič

Intervju z gđ. Tanjo Cvitko in Društvo Prizma

posvetili neki temi in privabili zadovoljivo število obiskovalcev ter še posebej medijev. Kar se tiče Hrvaške – kot sem že omenila pri odgovoru na 3. vprašanje, pri njih se izjemno pozna neprekinjena več kot 30-letna tradicija bogatega in aktivnega »fandoma« (ljubiteljske skupnosti). Do sedanjega razvoja scene na Hrvaškem je prišlo razvojno, skozi vseh teh 30 let. Iz tega razloga je nesmiselno primerjati Slovenijo in Hrvaško, ker nam manjka vsaj 20 let razvoja.

Kako raste število članov društva?

Število članov je v zadnjem letu enakomerno:

kolikor članov ne podaljša članarine, tolikor novih članov dobimo.

Prizma je slovensko društvo, pa me zanima, kakšno je sodelovanje s slovenskimi avtorji?

Koliko je recimo članov društva, ki so izdali svojo knjigo ali več njih nam ljubih žanrov?

Na različne načine (pogovori, literarni večeri, predstavitve, odlomki v Neskončnosti) smo sodelovali z naslednjimi avtorji in prevajalci: Miha Remec, Vid Pečjak, Samo Petančič, Andrej Ivanuš, Dag Kleva, Nejc Gazvoda, Žiga Leskovšek, Boštjan Gorenc, Teja Bivic, Aleksander Mermal, Iztok Fajfar, Alojz Kodre in Bojan Ekselenski. Opravičujem se, če sem koga pozabila. Če ne štejem prevajalcev, si od naštetih član Prizme z objavljeno knjigo samo ti (Bojan Ekselenski op. a.). Res pa je, da so nekateri izmed naštetih uporabniki Prizminega foruma.

Imate kakšne konkretne načrte za pridobitev statusa društva v javnem interesu in s tem povezane možnosti za pridobitev prepotrebni finančnih sredstev? Če imate ta interes, kako ga želite pridobiti? S kakšnimi aktivnostmi?

Želja, da Prizma pridobi status društva v javnem interesu ali kako drugače pridobi več finančnih sredstev, vsekakor obstaja, vendar konkretnih načrtov za zdaj ni. Če se bodo pojavili, se bo o tem diskutiralo na kakšnem sestanku, seveda pa so ideje več kot dobrodošle.

Kako vidite slovensko pisateljsko sceno naših žanrov? Kaj pogrešate?

Pogrešam nek način »vzganjanja« žanrskih pisateljev. Recimo v času jugoslovanskega Siriusa so avtorji od kompetentnega uredništva dobivali feedback, iz katerega so se marsičesa naučili. V Sloveniji nimamo takšnega medija in žanrski pisatelji pravzaprav nimajo kje objavljati, kjer bi lahko izpili / izboljšali svoj slog, preden se lotijo večjih literarnih podvigov (npr. romana). Želela bi si, da bi se avtorji pilili skozi krajše zgodbe in s pomočjo konstruktivnih kritik pisateljsko napre-

dovali, preden bi se spuščali v daljše zgodbe ali roman. No, objavljanje v Neskončnosti ali drugih žanrskih glasilih in na različnih forumih, ki se ukvarjajo z literaturo, sta sicer dve izmed možnosti. Po moje se slovenska žanrska pisateljska scena počasi razvija, oziroma boljše rečeno – prebuja.

Ima Prizma kakšne ambicije okoli izdateljske dejavnosti ali česa podobnega? Koliko slovenskih avtorjev in kateri so darovali knjigo društveni knjižnici?

Izdajateljska dejavnost se sliši lepo, vendar zahteva ogromne odgovornosti in stroške. Za zdaj ni v načrtu, mogoče pa bo kdaj v prihodnosti. Knjige za Prizmino knjižnico so darovali skoraj vsi izmed avtorjev (ali samostojno ali v povezavi z založbami).

Zakaj ni na spletnem mestu (vsaj na vidnem) seznama knjig v Prizmni knjižnici?

Prizmna knjižnica se je pred kratkim preselila iz Ljubljane v Maribor, seznam knjig moramo preveriti, dopolniti in se odločiti za način delovanja knjižnice. Ko bodo te zadeve urejene in dogovorjene, se bo tudi seznam pojavil

na bolj vidnem mestu.

Se vam ne zdi, da ljudje, ki berejo izključno angleško literaturo nam ljubih žanrov, ne zmorejo realno oceniti knjige slovenskega avtorja? Do tega lahko prihajam na primer zato, ker je angleški stil pisanja, angleška konstrukcija tvorjenja stavkov (npr. uporaba pasiva ipd.) malce drugačna od slovenskega pravopisa in to potem dejansko moti bralce skoraj izključno angleškega?

Zanimivo. Ne vem, nimam tega občutka, pa tudi od oseb, ki redko berejo slovenske avtorje, nisem slišala takšnega razloga. Slišala sem že, da jim npr. prevodi angleščine v slovenščino »čudno zvenijo«, ampak da ne morejo brati slovenskih avtorjev, ker jim sama slovenščina »čudno zveni«, to pa prvič slišim. Seveda je povsem druga stvar, če slovenski avtor piše v duhu angleščine, to res čudno zveni!

Kako komentirate slovensko založniško sceno? Imate kakšne stike z založniki in kakšne? Imate morebiti namen nuditi nekakšno posredništvo med avtorji in založbami?

Stike imamo z nekaj založbami, ki so objavile knjige s področij našega interesa: Mladinska knjiga, Založba Tuma, Založba Litera, Založba Učila, Založba KMŠ, Založba Spirea. Nekatero izmed njih so nas sponzorirale – ali finančno ali s knjigami – in nam tako zelo pomagale. Nekatera sodelovanja so trajajoča – npr. pri Založbi KMŠ člani Prizme imajo 40% popusta pri nakupu vseh knjig založbe. Posredništvo med avtorji in založbami trenutno ni v načrtu, mogoče kdaj bo. Slovenska založniška scena je pogosto kritizirana, češ da je premalo prevodov, premalo objavljenih slovenskih avtorjev, da so knjige predrage ipd. Pri tem se pozablja preprosto dejstvo, imenovano majhen knjižni trg zaradi majhnega števila prebivalcev. Knjige na Slovenskem morajo biti drage, ker je malo kupcev. Ker je malo kupcev, morajo založbe dobro premisliti, kaj bodo objavile in ne smejo preveč tvegati, če želijo preživeti. To je žal zelo slaba novica za neveljavljene žanrske avtorje.

»Vse, kar bi lahko povedala v enem stavku, bi bila prazna floskula«

Intervju z gđc. Tanjo Cvitko in Društvo Prizma

Kako namerava društvo ukrepati, če se primer Matjaža Gornika ponovi?

Vsak primer kraje literarnih izdelkov s Prizminih spletnih strani ali Neskončnosti bo obravnavan z vso resnostjo. Društvo bo nedvomno ukrepalo in zaščitilo avtorje, ki objavljajo pod našim okriljem. Kakšni ti ukrepi bodo, bo odvisno od situacije in posameznega primera. Seveda upamo, da se kraja avtorskih izdelkov ne ponovi.

Ste v zadnjem letu prebrali katero knjigo slovenskega avtorja in katero?

Prebrala sem jih kar nekaj, med njimi Anor Kath, Zadnji odpor ali iskanje lepe Helene, Vilindar, Vampir z Gorjancev (ponovno) in druge. Zadnja je bila Ostrostrelka Mihe Remca, ki je pravkar izšla.

Kako se vam je zdela?

Ostrostrelka mi je bila zelo všeč, ker Miha Remec ima do potankosti izpiljen in bogat slog, v katerem njegovo poigravanje z besedami (izmišljene besede, ki temeljijo v resničnih) zveni popolnoma naravno. Kar se pa tiče zgodbe, gre za čustveno in erotično nabito pripoved o moškem in ženski, ki romata v deželo Tibetijo.

Imate mogoče tudi vi kakšne pisateljske ambicije?

Za zdaj niti ne.

Kateri so vaši najljubši avtorji? Kateri so vaši najpriljubljenejši filmi?

Od pisateljev: Neil Gaiman, Stephen King, Miha Remec, Darko Macan, Zoran Krušvar... Od filmov: Peti element, Mirrormask, Dune, Dellamorte Dellamore...

Na koncu še – kako bi prihodnost Prizme izrazili v enem stavku?

Vse, kar bi lahko povedala v enem stavku, bi bila prazna floskula. Dejstvo je, da ne vem, kaj Prizmo čaka v prihodnosti, zato je ne morem niti nočem napovedati. Trudimo se po najboljših močeh, koliko nam bo to uspelo v prihodnosti, bomo videli.

Pri nadaljnem delu v društvu Prizma vam želim še naprej obilo sreče!

Najlepša hvala, enako tudi tebi!

Vsebina 11. Neskončnosti:

ČLANKA

Igor Cetina: "Kako prebiramo ZF"

Gregor Vuga: "Zlata doba stripov, ki to ni bila"

RECENZIJE

Mitja Gruber: "Film Man from Earth"

Bojan Ekselenski: "David

Gibbins: Atlantida"

Mojca Hribar (Taisha): "Italo Calvino: Kozmokomične"

Peter Dobaj: "Richard Matheson: Jaz sem legenda"

Tanja Cvitko: "Vid Pečjak: Zadnji odpor ali iskanje lepe Helene"

Matej Frece: "Film Invazija"

Miha Pleskovič (Lucas Kane): "Igra Starship Troopers"

ČLANEK

Igor Cetina: "Ilustrator Frank R. Paul"

ZGODBE

kratka zgodba "Nejasnosti šahovnice", avtor Primož Lapuh

kratka zgodba "Melone", avtor Jurij Kunaver

kratka zgodba "Nike", avtor

Tomaž Madžarevič

kratka zgodba

"Shizofrenija?", avtor Matevž Jerman

Naslovko je ustvarila Tanja Semion - Nami.

Vilinščina—1. del: osnove

Izmišljena vilinščina je v večini fantazijske literature predstavljena kot izpeljava nordijskega jezika z runsko pisavo. Viline (vile) različni avtorji obravnavajo na različne načine. Še najbolj znana je predstavitev v Gospodarju prstanov (J. R. R. Tolkien), iz katerega so svoje Viline izpeljali avtorji znane franšize D&D. Bodimo pošteti. Velik del avtorjev je jemal iz zakladnice Gospodarja. V svetu Vitezov in Čarovnikov so Vilini fiziološko podobni »izvirniku«, vendar se od njega popolnoma ločijo na področju duševnosti, civilizacije in tudi pisave. Vilinščina Vitezov in Čarovnikov je iz semitskih korenov izpeljan jezik. Pisava je hebrejski alefbeit. Uporabljen oblika je soglasniška abeceda pred začetkom uporabe samoglasniških znakov. Razlaga za to je podana v Vitezih in Čarovnikih:

»Vse svete knjige našega sveta izhajajo iz knjig vilinske modrosti.«

Vilinska abeceda je na pogled identična hebrejskemu alefbeitu. Ima 22 črk, soglasnikov z različnimi oblikami izgovarjave in natančnimi zakonitostmi postavitve samoglasnikov za izgovarjavo besed. Vsaka

od črk ima svojo gramatično funkcijo, je beseda z določeno simbolno vrednostjo, predstavlja stanje duševnosti, je arhetipska slika ipd. Vsaka vilinska beseda je torej sinteza simbolov in ima poleg čisto gramatične vrednosti v okviru besedila tudi svojo simbolno skrivnost. Zlasti vilinske svete

knjige (torej besedila s posebno vrednostjo) so čudežna zakladnica skrivnosti, skritih med besedami in stavki.

Slovnica jezika je silno enostavna. Sklone samostalnikov določajo vodilne črke. Množino ali ednino določajo zaključne črke.

Ženski spol določajo zadnja črka—C A ali H

Moški spol pa določijo črki S ali M.

Nedoločljiva množina (vilinščina nima srednjega spola, ima zgolj samostalnike nedoločljivega spola, nespolni samostalniki): končnica -ot.

Ženska množina: -it.

Moška množina: -in.

Zanimiva je uporaba zanikanja

nečesa, podobno našemu ne-. Uporabi se beseda leh' (napr. nedokončano - leh'likapat).

Besede v vilinščini so sestavljene iz korena in določitve. Koren je simbol, ki ponazarja notranjo dinamiko izvora stvari. Določitev pa natančno »materializira« simbol skozi določen otipljiv predmet ali dejanje.

Vilinščina ne pozna glagolskih časov v našem pomenu besede. Vsi glagoli so definicija akcije. Časi se določijo z besedami je, bo, je bilo ipd.

Iz Vilinščine Starodavnosti se je razvila pogovorna vilinščina, kakršno govorijo severni vilini v času dogajanja Vitezov in Čarovnikov, različne verzije Pogovorščine, ki je domača v človeških kraljestvih in izvedbe jezika, katere govorijo Škratje in Edamiti. Posebna izvedba Vilinščine je jezik, kakršnega govorijo v Temnem carstvu.

Jezik religije, znanosti in magije je izvorna Vilinščina, v kateri so napisane vse svete knjige Starodavnosti. V Vitezih in Čarovnikih je zlasti omenjena Sehir Bar Jemin. Pomembne so še Sehir Etir (ketere del je Elem Jered) in Sehir el Hadad.

Druga črka abecede

Četrta črka abecede

Temna nevihta (Dark Storm)

Plakat Dark Storm in »zvezda« filma.

»Ocena 3,3 na IMDB pove vse o neambicioznosti pričujočega dela. Z malce več truda in vložene duše bi lahko izpadla veliko bolje. Škoda, gre za izgubljeno priložnost. Še vedno čakam dober ZF film o temni snovi.«

ZF film Dark Storm je k nam priromal v videoteke na začetku oktobra. Film ni prišel na kino spored, kar sploh ni tragično.

Ideja pravzaprav niti ni napačna. Ukvarja se z mistično temno snovjo, ki buri duhove sodobne fizike. Ampak film ni ravno ambiciozen projekt, temveč precej pocenska B—distribucija z drugorazrednimi igralci in še bolj drugorazrednimi posebnimi učinki. Na spletni bazi IMDB si je film prislužil ne ravno bleščečo oceno 3,3. Za film

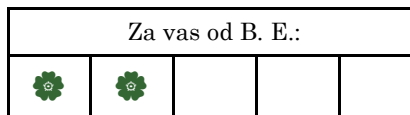
so odgovorni režiser in scenarist [Jason Bourque](#), kateremu je pri pisanju scenarija pomagal še [John Cherfer](#). Vloge so si razdelili Stephen Baldwin (manj uspešen član znane igralske družine), ki odigra glavno vlogo znanstvenika Daniela Greya. Zraven je še tudi na naših zaslonih ali platnih občasno videna Keegan Connor Tracy (ljubitelje Bojne ladja Galaktike se je gotovo spomnite iz 6 epizod sezone 2007 / 2008, potem je malce vedrila v Stargate SG-1 in še kje) in William B. Davis (X-files, Stargate SG-1, Smallville in še kje ...). Ostali igralci in igralko so samo občasno videni, zato jih bom izpustil.

Vsebina. Ja, no, tako gre. Znanstvenik v vojaškem laboratoriju izdelava napravo, ki omogoča manipulacijo s temno snovjo. Zgodi se poskus, ki se ponesreči. Nekaj let kasneje vojska ponovi vajo. Glavni je D. Grey - Sivko po naše (S. Baldwin), ki pripravi zadevo do operativne faze. Vojska je

tik pred tem, da projekt ukine. General Killion (bolj ZF imena niso mogli najti) želi videti poskus. Temna snov naj bi eliminirala stvari, v katere se nadzorovano usmeri. Prva žrtev je nek jedrski objekt. No, nesreča pač ne počiva. Nek v vesolju lebdeč vijak (kje so našli takšno banalnost?) prebije rezervoar s temno snovjo. Očitno so varčevali na nepravih mestih, saj je dragocen satelit sestavljen iz papirja. Temna snov začne uhajati. Med poskusom na rodni zemlji gre nekaj narobe. Naš doktor mora pogledati reaktor in glej ga zlomka, temna nesreča udari vanj in stvar zlaufa. Heh, tip se je napil temne snovi. Poskus uspe, a zaradi luknje v satelitu gredo stvari narobe. Naš junak se slabo počuti in počasi dobiva jedrski moči. Začnejo se dogajati katastrofe. Zaradi ne ravno ljubih stranskih učinkov generalko ukine projekt. Vsaj misli tako. Izklopijo naprave in »čao miki«. Tedaj se zlobec v podobi Andya (Rob LeBelle) odloči sprovesti svoj ekonomski načrt. Manipulacija s temno snovjo je tudi ultimativno orožje. No naš Andy ima rezervno lokacijo, kjer poženejo projekt in so »back in buisness« za tistega, ki najbolj odveže mošnjček (če že nisem lep, bom pa imel denar). Tipček že dobi prvo stranko, neko fračo z vzhodnjaškim naglasom. A glej ga zlomka, iz puščajočega satelita temna snov privabi še več nje in začnejo se pojavljati temne nevihte. Njih izvedba je silno generična in vidno računalniška. No, naš jedi Sivko z družino prilomasti do Andyvega gnezda. Z metanjem jedrskih krogel (saj ste videli Jodine karafke) odstrani nekaj statistov. Tedaj se zlobec odloči, da bo Sith in naredi velik požirek temne snovi. Priča smo ob čisto SW metanju strel in temnih krogel pripeljani proti pričakovane koncu.

Vsega nisem povedal, da vam ne poberem užitek ob gledanju. Ta ne ravno ambiciozen projekt je pogojno vreden ogleda, če se nimate na deževno popoldne kam dati. Ocena vse pove.

Za vas od B. E.:

Vesoljski bojovniki 3 (Starship troopers 3 Marauder)

Vesoljski bojovniki imajo dolgo brado. Najprej smo v 50-tih dobili izvrsten roman [Robert A. Heinleina](#). Potem je leta 1997 priletel vizualno stilističen in z militarizacijsko simboliko napolnjen izvirnik režiserja [Paul Verhoevena](#). Šlo je izvrstno kritiko vojne in rasnih predsodkov. Vsi glavni protagonisti so bili videti arijsko čisti (sliši Goebels?) Same Barbike in Keni. Prefrigana kritika obsedenosti z zunanjim izgledom. Film je bil uspešnica. Tudi na IMDB je bil dober z oceno 7. Kravatariji so se odločili, da bodo še dodatno pomolžli in do konca zlorabili licenco. Drugi del iz leta 2004 je navaden licenčni ščiš in griš, nevreden embalaže, v kateri se nahaja. Zraven je prišla tudi TV serija in razni dodatni izdelki. Pričujoča trojka malce dviguje v dvojki padle standarde. Vrača se Casper van Dien in nekateri iz izvirnika. Zraven se pojavi Stephen Hogan v vlogi zvezdnega maršala Omar Anoke, ki je v prostem času tudi popularni pevec domoljubnih štanc (nekakšen vesoljski one man Atomik Harmonik). V tej vlogi se je dobro obnesel. Tip ima ravno dovolj brezizrazno mimiko. Videli smo ga tudi v Da Vincijevi šifri (Teabingov batler). No, stvar je v tem, da je naš Casper kot polkovnik John Rico (Rižek?) poveljnik baze na kmetijskem svetu. Na tem svetu so tudi žužki, pred katerimi se ljudje varujejo z zimzeleno klasiko - električnim pastirjem. Nekega dne pride na obisk pojoči maršal v spremstvu pomočnika generala Diy Hauserja in kapitanke Lole Beck, ki je tako pilotka, kot generalova priležnica. General je fanatični birokrat, ki ima namesto razuma »Pravila službe«. No, drek prileti v ventilator, ko crkne električni pastir in žužki v radostni destrukciji eliminarjo bazo. Mimogrede generalček odstavi našega Rižeka, ker pač ni vse »po knjigi« ob sporu v lokalnem pubu. Kako so Rižeka spravili pred vojno sodišče, je ena

od grdih lukenj v scenariju (ni edina). No tu imamo tudi admiral-ko Enolo Phid (kje so našli takšna obskurna imena?), prava »mother fucker cold bitch«. No, kapitanka z maršalom pobegne, a jih žužki fentajo in pristanejo na žužkastem planetu. Tam družino veselih kekcov in mojčec opazujejo žužki. Ampak nekaj ni v redu. General Dix in polkovnica Enola pogrunta-ta, da je maršal prešel na temno stran, sledeč religiji žužkov. Scena, ki to razkrije, je patetična v vsej svoji milini. Ja, maršal postane apostol žužkov, a črna MFCB naenkrat postane utelešenje človeške odločnosti za boj. Ob zrežiranem atentatu na maršala dobi ta MFCB izgovor za nadurno obratovanje visle in popolni obračun z »liberalnimi prasci in njihovo pacifistično zaroto. Pač kliše trdo-

talizma na bušmanski način. Prozorno na svoj umazani način, da bolj ne more biti.

Na videz gre za izvirniku podoben film. Imamo istega Rižeka, imamo iste fore, a scenarist in režiser sta nam servirala obrok bušmanske velike potrebe. Nobene stilske estetike izvirnika, nobenega karikiranja v pretiravanju. Tu imamo samo pretiravanje s številkami. Igralci so odžrebali svoje vloge bolj ali manj neambiciozno, pač v okviru možnosti molže licence genocida nad drugače verujočimi (Islam) in drugačnih na pogled (pač več okončin ipd.). Ne smem izpustiti scene proti koncu z molitvijo pravemu bogu in neumno uslišanje le tega. Cene-no, da boli!

Komu je film namenjen? Najbrž vsem oboževalcem nacistične ikonografije in bušmanskega militarizma. Scenaristične luknje so resnično gromozanske in če daš možgane na pašo, jih lahko prebaviš. Liki so generični, režiser je svoje delo pač opravil med dvema obrokom tekstaških zarebrnic.

Film je prišel v videoteke in je boljši od dvojke, saj na svoj genocidni način nudi celo nekaj kokičaste zabave. Ako si še niste ogledali izvirnika, vam najprej priporočam

Naslovnica z vojniki, ki so ravno ušli iz kozmetičnega salona.

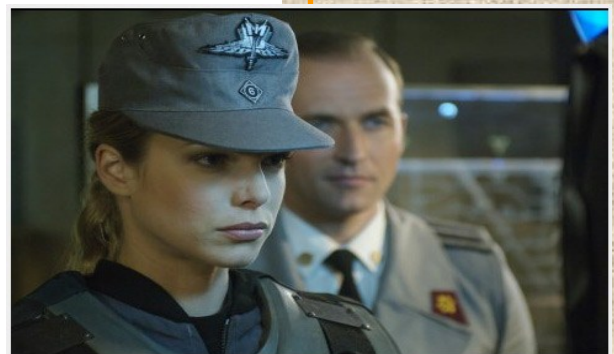

Neonacistična ikonografija v svoji lepoti

kornega bušmanskega političnega jedra sodobne ZDA. Imamo sceno s precej grdo mesarsko operacijo možganov in prerešetanega mega-žužka, ki končno izpusti dušo v svoja členonožna nebesa. A vedno se najde še večja riba (po Evangeliju Sv. Qui Gona)...

Dix spozna, da ni vsega v Pravilih službe in za pokoro reši Rižeka pogube na neprekinjeno obratujočih vislicah (rablji imajo ruski turnus). Tipa, ukradenega iz Rojen 4. julija na vozičku in pacifiste veselo dajejo na vislice za hrano črvom (ironija). No Rižek se potem gre transformerja in z megamašino hiti delati čiščo na žužkasti svet. Deležni smo tudi verskega sranja na ameriški način in ne ravno prikritega poveljevanja verske nestrpnosti do drugače verujočih. Skratka, film je poln militarističnega nakladanja in poveljevanja verskega fundamen-

talizma na bušmanski način. Prozorno na svoj umazani način, da bolj ne more biti. Na videz gre za izvirniku podoben film. Imamo istega Rižeka, imamo iste fore, a scenarist in režiser sta nam servirala obrok bušmanske velike potrebe. Nobene stilske estetike izvirnika, nobenega karikiranja v pretiravanju. Tu imamo samo pretiravanje s številkami. Igralci so odžrebali svoje vloge bolj ali manj neambiciozno, pač v okviru možnosti molže licence genocida nad drugače verujočimi (Islam) in drugačnih na pogled (pač več okončin ipd.). Ne smem izpustiti scene proti koncu z molitvijo pravemu bogu in neumno uslišanje le tega. Cene-no, da boli!

izvirnik, pa potem posežite po trojki. Ocena? Prmejduš, več ne gre!

Narobe obrnjen nacistični simbol je temelj neonacistične ikonografije tega filma. V prvem delu je bila del premišljene kritike, ki pa tu izgubi svojo ostrino in karizmo.

»I'm back! Bi lahko zakričal Casper van Dien, ki je očitno pristal v B in C kategoriji neambicioznih stvaritev«

IMDB: 4.6

Za vas zrl v LCD: B. E.

Atlantis: Imperij sončnega boga

Atlantis je večen. Imperij je večen. Edini Bog, Re A'Thum je večen. Galaktični imperij je vse, kar vidi oko na nebu. Imperij je vse v krogu pol milijona parsekov. Tisočletja varuhi Imperija vladajo s Korše. Majhen otok sveta na robu Galaksije je srce Imperija. Tam je Hajakel, mistično središče moči. Lux aurum z nevidnimi nitmi povezuje sto petdeset milijonov naseljenih svetov Cesarskega sektorja, Kolonij in Zunanjih patakij. Remus I. je lutka. Zadnjih petnajst let je služil petim svojim predhodnikom. Zgolj eden od njih se je vrnil k Reju po svoji volji, a ostale so tja poslali dvorni udari. Moč je od nekdanja močna motivacija in cesarska krona je simbol največje moči. Remus pa ni navaden uzurpator, temveč maska mogočne Kleone Remus Aladah, Velike svečenice Univerzalne Cerkve. Svojo moč je gradila na temelju pešanja vseh redov Cerkve.

Cesarica in kralj

Dvorni protokol je nalagal sprejem vseh pomembnih plemiških družin po kronanju novega Vladarja Univerzuma. Remus zadovoljno spremlja prilivanje mož in žena zvenceh titul. Kleona mu prišepne na uho:

»Dragi, ti klovn niso nevarni. Nihče od njih se ne more prebiti do tebe. Pravo nevarnost predstavljajo nepomembni anonimneži. Mnogi od teh nevidnih ljudi ozadja skrbijo za ta današnji protokol. Prava grožnja nikoli ne pride od zunaj, saj se nihče od zunaj ne more prebiti do cesarskih soban.«

Remus prikima in negotovo odvrne:

»Zjutraj iz palače odstraniva vse, za katere misliš, da so nevarni.«

Žena se tiho nasmehne:

»Ne. Drugače bom naredila. Amazonke bodo opravile svoje delo. Na odstranitev zadnjega heretika Korše sva čakala toliko časa, kolikor je bilo potrebno za pripravo amazonk. Svoje zainše so nabrusile in na moj znak se bo odkotalilo veliko plemenitih glav. Moč, podkrepljena s strahom je najboljša garancija za varnost Korše. Zdaj imam drug opravek,« in z očmi spremlja v preprosta oblačila oblečenega moža svojih let.

Remus se zadovoljno nasmehne.

Harold I. Kaladski ne potrebuje blišča. Njegova moč je za razliko od preostalega plemstva zelo realna. Kaladija je edino kraljestvo cesarskega sektorja, ki uživa precej realne neodvisnosti. Zahvala gre geološkim okoliščinam. Kaladija je edini znan svet, kjer je uporabno najdišče eratza, temeljne surovine protonija. Severna potresna celina je en sam rudnik, kjer Korporeacija pod nadzorom kralja izkopava in predeluje dragoceno rudnino. Polizdelek pošilja v ašege Adraxa, posebna svetišča cerkvenega reda Neteru'Toth. Skrivnost predelave surove, silno nevarne kovine v čudežni protonij je v rokah svečeništva. Bog Re je Cerkev zaupal skrivnost do zvezd in magije. A te magije ni brez osnovne surovine. Protonij na poseben način razširi sposobnosti spečih delov možganov, ki lahko z močjo osrediščenja nadzorujejo največjo cerkveno svetinjo – Behakel ete hešamej. S tem čudežnim orodjem upravljajo svečeniki Ozirisa.

Harold se nasloni na ograjo in opazuje krošnje dreves. Gosta vegetacija pripada Divjini, kamor Atlantida nima dostopa. Pač Rejeva volja. Začuti bližino še ene osebe. Počasi se obrne in se sreča z živahnimi cesaričinimi očmi. Nameni ji kratek vljudnostni poklon. Ona stopi do ograje in pogled ji zaplava v daljavo:

»Dragi Harold, pustiva protokol in narejeno vljudnost. Berem vas, kot berem svete spise,« in se sunkovito obrne proti njemu. Kleona je lepa ženska Anastazijinih let. Vse svečenice, zaobljubljene devištvu so na videz mlade. Dolgi, temni lasje plahutajo v vetru. Zajame sapo, želi nekaj reči, a ga ženska prehititi:

»Pustite svoje misli tam, kjer so. Vem, v treh letih ste bili na dveh kronanjih in zdaj ste na tretjem. Sprašujete se, kako se lahko moti vsemogočni Re? Kako?« in vanj zapiči srep pogled roparice na preži. Harold zakašlja. Res ga je presenetila. Prebrala mu je misli. Kralj samo izdihne in prekriža roke na hrbtu. Ženska nadaljuje:

»Od zdaj bo drugače. Saj vem! Ne me prekinjati. Te besede je izustil tudi predhodnik mojega ponižnega moža. Žal je bila tudi njegova kratka epizoda stranpot zgodovine. Cesarstvo je uspavano in z boleznijo zaznamovano telo. Stoletja je bolezen napredovala in Remus se je odločil, da mora narediti konec,« in obrne glavo proti zelenim širjavam, nad katerimi poplesavajo poznopopoldanski sončni žarki. Harold zakašlja in tiho odvrne:

»Izkušnje me učijo, da ste tudi vi, skupaj z vašim možem, zgolj ena od epizod te tragedije. Sprijaznil sem se z dejstvi. Re nas je zapustil na podoben način, kot je zapustil Elohime. Kaj so Elohimi? Oni so legenda, mitologija zore Imperija izpred petdeset tisočletij. Tudi naš vsemogočen Imperij bo nekoč zgolj od Reja pozabljena legenda. Rejev torša je samo v mit vtkan strah pred neizogibnim. Mene ni strah,« in zapiči v njo svoje nenavadno svetle oči.

Kleona se pritajeno nasmehne:

»Upam, da se motite. Re je odločil, da mora Imperij spremeniti. Sprememba zgolj na vrhu piramide nič ne spreminja. Re nam sporoča, da je čas za novo dobo. Zdaj, ko vladamo celotni galaktični skupini, je čas za utrditev. Korša, Hajakel in Cerkev so izgubili pobudo. V boju za zadrževanje obstoječega so se izrodili. Najprej moramo odstraniti vse spremenljivke, ki lahko ogrozijo temelje cesarstva.«

Harold zakašlja in se zagleda v njene temne oči:

»Kakšne spremenljivke?«

Ona tiho, skoraj zasanjano odvrne:

»Eratz je eden od temeljev Imperija. Nihče si ne more zamisliti vrnitev v predprotonijske čase. Veste, da je edino uporabno najdišče na vašem domačem svetu. Celoten Imperij je odvisen od vaše dobre volje. Vsakoletno podpisovanje Teareje nas spomni, da lahko ostanemo brez te življenjsko pomembne surovine. Korporeacija, ki skrbi za izkop in dobavo do pogodbenih ašegov, si lahko kadar koli premisli. Kaj, če vaš prestol zasede častihlepen, verolomen heretični gusar? Kaj misliti, koliko časa bo Cesarstvo obstajalo? Raje ne mislim o tem.«

Mož se nasmehne:

»Ravno zato vem, da je obstoječ sistem najprimernejši. Korša je prehodna postaja stremuških častihlepnežev, ki običajno končajo na grmadi šališe. Hajakel pa samo ohranja utečeno stanje. Eratz je neuporaben, nevarni element, katerega Cerkev po Rejevi milosti preoblikuje v osnovno substanco našega obstoja. Cerkev je tisti temelj, ki drži Imperij skupaj. Vi ste velika svečenica in to dobro veste. Nihče nepoklican ne ve, kaj se dogaja v vaših ašegih. Nihče ne more do te skrivnosti. In prav je tako. Mi imamo palico, a vam je Re dodelil moč vihtenja te palice.«

»Ha, ha, kako ste naivni, vaša visokost. Prej ali slej bo kdo odkril skrivnost pretvorbe eratza v protonij. Čudi me, da se to še ni zgodilo. Kakor hitro se najde brihta, ki to odkrije, bo izdelava protonija tržno blago. Naenkrat se bo moralo cesarstvo pogajati na tržnici kot ena od mnogih zainteresiranih strank. Cerkev bo postala nepotrební relikv starodavnosti. Tega pa ne smem dopustiti.«

Harold ponosno dvigne glavo in odsotno odvrne:

»Bojim se, da ne morete ničesar spremeniti.«

»Bomo videli,« zasika jezno in zapusti teraso. Harold gleda za odhajajočo žensko.

Sveta mati in cesarica

Gerona Laena ima zanimivo osebno zgodovino. Kadiš emeja je postala v okrilju Kleone. Začela je kot silno obetavna svečenica izjemnih talentov. A z izjemnimi talenti prideta tudi izjemna svojeglavost in častihlepnost. Že kot mlada pripravnica je prekršila sveto določilo devištva in se samovoljno poročila z visokim plemičem Ureusa. Postala je dedna grofica pomembnega planeta. Hitro postane vdova in še hitreje vrže oko na samega drugega sina kralja Timeje, enega od konstitutivnih kraljestev cesarskega sektorja. Preko svojega novega moža dobi veliko vpliva. Na vsakoletnem zboru Konklave Cerkve so jo poskusili kaznovati in jo določijo za prvosvečenico v eni od oddaljenih patarkij. Upali so, da se bo uprla in jo bodo lahko kaznovali z zloglasno ekskomunicijo. Pa so se usteli. Gerona ponižno sprejme službo na oddaljenem planetu na samem robu Galaksije. Tako je čakala polnih deset let. V teh letih se še ena ženska prebija po lestvici vpliva. Kmalu ta izjemna ženska postane pomembna in vplivna članica Atlantidske kongregacije. Člani Konklave se ustrašijo Kelonine naraščajoče moči. Spretno je obnovila že skoraj izginuli Red Amazonk, elitnih čarovnic in morilk. Ostarela kadiš emeja Amazonk Nivija Orot se ni zmogla upreti Kleoninemu vplivu. Konklava takrat potegne iz rokava svojega aduta – Gerona Laen. Mislili so, da bo nova energična kadiš emeja zajezila vpliv Kleone na Amazonke Upali so, da bo Amazonke vrnila pod vpliv Konklave. Kleona je vse prevarala in vse prehitela. Kakor hitro je Gerona Laen, najmlajša v zgodovini reda, postala kadiš emeja, se je povezala z vplivno Kleono. Istočasno je Kleona s poroko z dvornim tajnikom Remusom Aladahom odkrito izzvala Konklavo. Tudi Kleona je prekršila zaobljubo devištva. Nihče namreč ne zna predvidevati, kaj se izcimi, ko se protonijski preparati in svečeniški trening zmešajo s seksualnostjo. Včasih so grešnice nemudoma pobili, a v primeru Gerone ali Kleone tega niso mogli storiti. Obe imata mogočno ozadje. Kleona pol leta kasneje postane cesarica in Visoka svečenica Cerkve. Gerona postane njena zaupnica.

»Čas je, draga prijateljica,« tiho frkne Kleona. Gerona se nasmehne in prikima:

»Dekleta so že nabrusile zainske nože. Čakajo na vaš znak.«

»Odlično. Pa veste, zakaj je potreben tako širok krog kotalečih se glav?« vpraša resno. Gerona znova mirno prikima:

»Vem. Cesarski sektor mora vedeti, da je prišla nova oblast, ki ne misli samo čakati na naslednjega pustolovca, hlepečega po dišečem opoju moči Korše. Seznam potencialnih zarotnikov in zarotnic je obširen, a je na srečo obširna tudi vojska vernih. Malce imam pomisleke glede članov in članic Konklave.«

»Draga, ne imej pomislekov. Konklava je odvečna institucija, saj te je dovolj ponižala in te na koncu celo hotela nagraditi tako, da te naščuva name. Sreča, da si dovolj bistra in nisi nasedla njihovi umazani izdajalski igri. Zdaj naj plačajo, kar so kupili.«

»Kdo bo vladal Cerkvi?«

»Midve! Več ne potrebujemo. Tvoje Amazonke bodo zatrle vsako nasprotovanje. Čas je, da Imperiju povrneva nekdanjo moč. Kakor hitro opraviš v izdajalci, pride na vrsto utrditev mojega Imperija.«

Gerona prikima.

Kralj in sestra

Betinja Kaladska je vihrava in samovoljna mlajša sestra Kaldskega kralja. Pred leti se je udinjala za svečenico, a je Cerkev sama zapustila, še preden jo uspejo ekskomunicirati. Zdaj vedri in oblačni na Kaladskem dvoru. Brat Harold je že navajen njenih izpadov.

Otožne oči dvigne proti živahnemu pogledu svoje vihrave sestre. Hrupno je zmotila njegov mir. Nasloni se v mehak fotelj in naveličano vpraša:

»Kaj je tokrat?«

Ona glasno vpraša:

»Kaj? Si slep, gluhi ali oboje? Nisi plačal naročnine za holovizijo?«

»Še enkrat! Kaj je?« hladno vztraja.

Ona zvrtili z očmi po stropu:

»Bratec, na vseh kanalih poročajo o domnevni zaroti in odločni akciji svetih Amazonk. Tisoči velikaških vampov je srečalo zainše, a ti tega ne veš. Res si mi dober vladar.«

Kralj skomigne z rameni:«

»Misliš, da se bom razburjal zaradi Kleonine krvoločnosti? Vsake toliko kakšen cesar misli, da si varen spanec lahko zagotovi s potoki krvi.«

»Res je, a noben cesar ne pošlje v šališo cele Konklave Cerkve. Nazadnje se je cesar razglasil za varuha Cerkve pred dobrim tisočletjem. Kleona je preko svoje lutke Remusa v Zvezdno armado znova uvedla varuhe vere. To v praksi pomeni, da ima vsak pomembnejši poveljnik k trebuhu prislonežni amazonski zainš, a o vojnih odločitvah imajo glavno besedo vojaško nepismeni Ozirijanski svečeniki. Strah je velika motivacija.«

Kralj hip molči in zamahne z roko:

»Mislim, da me poskušaš posvariti. Verjemi mi, nisem v nevarnosti. Za Cerkev sem nedotakljiv, saj sem poročen s svečenico reda Matic. Tudi Teja je v šoli za svečenice. Vse ženske v družini so del Cerkve. Zakaj bi se spravili name?«

Beti (tako so jo klicali) globoko vzdihne:

»Joj, dragi bratec, kako si naiven. Obe bosta po potrebi proti tebi obrnili svoje nože. Nisi varen. Še manj je varen tvoj sin, Harold II.«

»Zdaj pa že pretiravaš s to svojo paranojo.«

Ona stopi korak naprej, se nagne nadenj in z rokami nasloni na veliko mizo. Zoži pogled in tiho pribije:

»Tvoj sin je ključnega pomena za obstoj Kaladije in obstoj Imperija. Ti ne, ti si nepomemben pion. Najbrž si slišal kakšne govorce o domnevni omejenosti mladega Harolda. Si jih?«

Kralj nemo prikima. Beti rada provocira, izziva in mu sivi lase. Ampak zdaj! Zdaj pa pretirava. Hoče nekaj reči predrzni ženski pred sabo, a ona ga prehititi:

»Te govorce varujejo skrivnost tvojega lepega sina in meni ljubega nečaka.«

»Kaj si tokrat ušpčila?«

»Mladi Harold ni ravno zaostal.«

»Temu se ne reče zaostal, temveč je malce počasnejše pameti. Vsi so mi to potrdili. Posebej pa to skrbi Anastazijo,« trdo pribije. Beti vrže glavo nazaj in se še bolj nagne naprej in ledeno resno pribije:

»To mnenje o sebi sam širi. Pa veš čemu? Si pripravljen na presenečenje?«

On kratko odkima. Zdaj že ima dovolj nadležne sestre. Vsaka druga oseba njenega nadležnostnega ranga bi končala v kleti ustanove za razgrajče in kalivce ljubega miru.

»Dragi bratec, on se je rodil z močmi, podobnimi čarovnicam in čarovnikom Cerkve. V sebi združuje magijo ženskega in moškega svečeništva popolnoma brez protonijske obdelave, popolnoma brez posebnega čarovniškega uka. Kaj misliš, koliko časa bosta živela ti in tvoj sin, če Cerkev izve za to dodatno opremo mladega Harolda? Dan? Mogoče dva? Kaj več vama ne bi dala za dihati. Tvoja kraljica na srečo ne ve, kakšno napako je naredila s svojimi čarovniškimi manipulacijami. Vsaj za zdaj ne ve. Bodoči kralj edinega sveta z dovolj koncentriranim surovim eratzom je s svojimi surovi-

Atlantis: Imperij sončnega boga

mi močni huda pretnja Korši in Cerkvi. Kaladska kraljeva hiša je po prastarem zakonu, Torše kadiša, zakoniti dedič Korše. Tehnično lahko postaneš cesar Imperija, če uspeš dokazati, da trenutni pustolovec ni izbran na osnovi Rejeve volje. Torša kadiša vsebuje jasna navodila, kako izvesti ta test. Na srečo tvojih prednikov in tebe samega nihče še ni posegel po tem. Kraljevska smrt je bistveno lepša od nasilnega padca s Korše. Ti to veš. Na tvojo žalost pa tega ne moreta razumeti niti tista strupena kača Kleona, niti tvoja čarovniška žena Anastazija,« globoko izdihne in se odmakne od mize. Roke sklene na hrbtu. Kralj nekaj hipov molči, nakar odkima:

»Mislím, da pretiravaš. Pretiravaš preko meje moje tolerance. Res tako mislim. Kako naj ti verjamem?«

Beti se nasmehne:

»Povprašaj svojega sina, kdaj pride na obisk kadiša emeja? Meni je povedal. O tem povprašaj še mojo ljubko svakinjo. Sam veš, da še ni čas za takšen obisk.«

»Bom preveril. Zdaj pa me prosim zapusti. Nekateri moramo delati.«

»Vsekakor, ljubi bratec,« odvrne, se zavrti na peti in zapusti majhen kabinet. Kralj mračno zre za svojo sestro. Kljub vsemu mora preveriti njene besede. Poleg vihravosti jo krasi izjemna pronicljivost.

Kralj in kraljica

Anastazija ne kaže svojih let. Kmalu bo štela pet desetletij, a nobena starostna gubica še ni zaznamovala nežnega obraza. Takšno mladost izkazujejo samo svečenice, zaobljubljene devištvu, a matice se začno hitreje starati. To je posledica namenskega urjenja, združenega s protonijskimi preparati in genetskimi prilagoditvami, potrebnimi za opravljanje vloge ohranjanja čistosti svete kraljevske krvi. Kraljica ima srečo. Lepota je srečala srečo materinstva.

Stoji na veliki terasi na vrhu hriba in z očmi spremlja mesto na obzorju. Nebo preletavajo različna vozila. Samo natančno urejeni prometni ureditvi se imajo zahvaliti, da na nebu ne vlada popolni kaos. Zasliši korake svojega moža. Obrne se in ustnice se ji razležejo v nasmech zadovoljstva:

»Danes se je zgodil čudež. Odtrgal si se od dela in našel čas za mojo osamljeno dušo.«

Harold vrne nasmeh:

»Nekaj mi je padlo na pamet. Imaš morebiti kakšne novice glede skorajšnjega prihoda šefice Amazonk? Zdi se mi logično, da pride naokoli.«

Anastazija se za hip zresni:

»Zakaj bi pa morala priti? Če bi vedela za takšen obisk, bi ti gotovo prvi izvedel. Nad Atlantisom še ni deseta polna luna po kronanju. Takrat po običaju cesarica, naslovna velika svečenica Cerkve pošlje na Kaladijo kate-ro, oziroma katerega od vodij cerkvenega reda. To je star običaj, ki se je do zdaj vedno spoštoval.«

»Ja se je, če je cesar imel svojo cesarico ali pa je ta na položaju preživela deset polnih lun.«

»Te kaj skrbi?« opazi tresljaj v moževem glasu. Matice so znale silno natančno brati občutke ljudi. Njihova magija je na meji branja misli, česar pa na srečo še ne omogoča nobena magija.

»Ah nič. Beti je znova čvekala. Saj veš, kakšna je.«

Anastazija vzdihne:

»Vsaka ženska v njeni koži je čudaška. Več skrbi povzroča ne ravno primerna retardiranost najinega sina. Takšen bo težko sposoben bremena vladanja. Žal nobena magija ne zna ozdraviti prirojjenih omejenosti. Matice

nismo vsemogočne in takšne nesreče se žal dogajajo.«

Kralj postane pozoren na njen hladen ton:

»Draga, saj ima za sabo komaj dekada. Tudi jaz nisem bil biser v njegovih letih. Moramo mu dati možnost.«

Ona kljubovalno pripre veke:

»Saj mu nihče ne jemlje možnosti. Pravim samo, da moramo biti pripravljeni na morebitne omejitve prihodnjega kralja tako pomembnega kraljestva cesarskega sektorja. Ni odveč, če razmišljamo o kraljici, ki bo sposobna bremen, katerih sam mogoče ne bo sposoben prenašati. Moramo se vnaprej pripraviti tudi na najmanj ugodno možnost. Jaz doživljam največje trpljenje. Meni je spodletelo in kriva sem za morebitno seme dvoma v matice in tudi Cerkev. Kriva sem za ta neuspeh,« otožno zaključí in spusti pogled v bela marmorna tla.

»Neuspeh?« dvigne obrvi.

»Najin sin je najbrž manj sposoben za svojo vlogo. Žal mi je, da moram to reči.«

Harold stisne ustnice:

»Bomo videli, kaj bo,« se obrne in s težkimi koraki zapusti teraso. Kraljica je zaslutila kraljeve občutke. Zaveda se njegove jeze. V vsej zgodovini dinastije še ni bila pod vprašajem sposobnost kraljevega dediča.

Harold s trdimi koraki hiti v svoj kabinet. Samo tam lahko najde svoj mir. Čeprav nima pojma o branju občutkov, je dobro zaznal, kam merijo ženine besede. Matica svečenica Cerkve je marsičesa sposobna. Vsekakor! Matica je s svojimi čarovnijami poskrbela za rojstvo malce zaostalega prihodnjega kralja. Kako pripravno! Joj dragi, zgodila se je nesreča! O ja! Takšen ne more vladati. Logično! Potrebna je kraljica, ki bo prevzela odgovornost. To mora biti sposobna, čarovniška kraljica, ki bo blagohotno prevzela vse niti vladanja. Oblast bo tako mirno in čisto legalno iz rok neodvisnega in samostojnega kralja prešla na od Cerkve odvisno kraljico. Ta kralj bo potem brez ugovaranja podpisal to, kar bo hotela Kleona in ne to, kar je interes Kaladije. Kako pripravno. Kako lepo izpeljano.

Tako zamišljene ga sreča Beti:

»Kaj bratec, ti je ženička nalila čistega vina?«

»Ne še ti zdaj! Že brez tvoje običajne doze nadležnosti imam preveč za razmišljanje.«

»Saj vem. Moja sladka svakinja ti je predočila dejstva, razumevajoče te je podučila o retardiranosti sina in svojem občutku krivde za nesrečico. Res patetično. Glede tiste prve dame ali gospoda pa še ona tava v temi. Čez trine dni pričakuj iznenadno najavo obiska kadiš emeja Amazonk! Mali zna to fino videti.«

»Res nimam časa za tvojo politiko!« odmahne in pospeši korak. Beti obstane in zakliče za njim:

»Žal mi je bratec, a njen obisk odloča o tem, kdaj se bo kotalila tvoja glava.«

Obstane. Prebledi. Počasi obrne glavo in se sreča z njenim resnim pogledom:

»Kako to misliš? Nehaj se že igrati svojih igríc!«

»Tako, kot sem rekla! Kleona ima eno veliko napako. Ne zna prenesti nasprotovanja trenutni zadovoljitvi. Veš, kako je končal gardist, ki se ni hotel z njo dol dati? Bolje, da ne veš. Ona je maščevalna čarovniška prasi-ca, ki ima na našo smolo izredne moči. Njena čarovniška moč izhaja iz strasti po vladanju vsemu, čemur je moč vladati. Obsedena je z nadzorom nad vsem. Pomisli. V eni sami atlantisovi noči je odstranila vse, ki ji lah-

ko kakor koli nasprotujejo. Tisoči so srečali Ma'at, ker mogoče niso brez-pogojno privrženi njenim idejam in imajo na svojo smolo določeno moč odločanja. Iz Amazonk, varuhinj Korše je naredila armado brezobzirnih čarovniških morilk, pred katerimi ni varen nihče znotraj cesarskega sektorja. Nek admiral jo malce postrani pogleda in pod rebri urno doživi bolečino zainskega noža. Pravim ti, Kleona je z brezobzirnostjo cepljena čarovniška moč. Nič kaj ugodno za vse nas.«

»In kaj pridobi, če me najde zainski nož?«

»V prvi vrsti bo zadostila svoji maščevalnosti. Tvoj greh je v tem, da si ji nasprotoval. Istočasno bo obkljukala tudi rubriko nadzor nad eratzom. Korporacija bo hitro pristala v rokah Cerkve in Hajakela. S tem Kaladija izgubi edini realni motiv sorazmerne neodvisnosti. Dobro veš, da je zadnjih nekaj stoletij Korša skoraj brez stalnega prebivalca. Hajakel na eni in Cerkev na drugi sta tisto vezivo, ki je držalo Imperij skupaj. Nepomembni uradniki na eni in Konklava na drugi strani so z roko v roki vladali cesarskemu sektorju. Bolj mimogrede so se brigali tudi za Kolonije in zunanje patarkije. Kleona je presekala to prakso. Z noži Amazonk je uničila jedro Hajakela, celotno Konklavo in pridobila še popolni nadzor nad Armado. Zdaj je popolna gospodarica Imperija. Edini, ki ji še ni podložen, si ti, moj dragi bratec, kateri sedi na vročem stolu nadzora nad eratzom.«

Harold mračno odkima:

»Upam, da tvoj scenarij ostaja v tvoji nori glavi. Ko sva že pri tem. Kaj naj storim?«

Ženska se zakrohota, kakor se vedno ob podobnih vprašanjih:

»Pojdiva v tvoj brlog. Tam bom lahko odkrita. Nočem, da me slišijo kakšna čarovniška ušesa. Teh verjetno ne manjka.«

Skupaj hitro izgineta v kabinetu brez povezav z zunanjim svetom. Še holozaslona nima na mizi. Kralj si lahko občasno privoščič odklop od sveta okoli sebe. Znova se znajdetaj v kabinetu, kamor je vihrava kraljeva sestra vdrla pred slabimi petimi urami. Tokrat sedita en naproti drugemu.

»Tukaj si, ker imajo tvoje misli nekaj smisla. Ni nujno, da čisto verjamem tvojim besedam, a bi bil slab vladar, če jih ne bi vsaj poslušal. Povej še vse preostalo. Pri tem ne hodi okoli Ozirisove skrinje skrivnosti, temveč bodi učinkovito kratka,« resno pribije in Beti prikima:

»Anastazija je del Cerkve, del njenega skrivnostnega telesa. Kmalu bo to tudi Teja. Že tu ni vse v skladu s tradicijo. Matica nikakor ne more po nesreči roditi hčerke namesto sina. Kraljica matica kralju vedno najprej rodi sina, ki se poroči z izbrano matico Cerkve. Teja bo imela svečeniški berikh, torej ima po črki Torše določene pravice do prestola, če se kaj zalomi. Druga stvar je sin, ki na zunaj kaže retardiranost. Tvoja ljuba ženička je namerno poskušala prizadeti umske sposobnosti dediča prestola. Na njeno smolo pa je Rejeva previdnost posegla in presegla njeno čarovniško preračunljivost. Namesto retardiranca je rodila čarovnika strahovitih moči. Mladič že od rojstva v sebi nosi moči Ozirisa, Izide in Horsa. Vsa sveta trojica polno živi skozi njega. To se še ni zgodilo. Zaradi varnosti je sprejel igro in vsi ste prepričani, da je zaostal idiot. Pa ni. Že pred tremi leti sem ga ujela, a sem molčala. Nisem bila prepričana, kaj se dogaja. Takrat je Kleona veljala za motečo, vendar močno članico Konklave. Anastazija je z njo povezana že od samostanskih dni pred tremi dekadami. Ne moreš si misliti, kako močna je lahko simbioza med matico in heretično devico.«

Kralj dvigne obrvi:

»Heretično devico?«

Beti mračno prikima:

»Kleona je heretična devica. Tudi sredi najvarnejšega dela svečeniškega urjenja se je dol dajala, da se je kar kadilo izmed njenih nog. Vsi njeni troti so na različne načine umolknil. Njen vzpon je dokaz propada Cerkve in zlasti Konklave. Spretno je manipulirala in popolnoma razdejala

Red Vidcev. Zdaj si na vrsti ti in zlasti Kaladija s svojim zakladom.«

Harold nekaj hipov molči. Tako vedno počne, kadar ne ve, kaj naj stori. Beti pričakujoče čaka njegov odgovor. On spregovori:

»Če je samo del resnice v tvojih besedah, moram poskrbeti za mladega Harolda. Kako naj sina spravim stran? Kam naj ga pošljem, da bo varen pred Amazonkami?«

Beti se kisl nasmehne:

»Mladi Harold bo moral sam poskrbeti za brisanje sledi za sabo.«

»Kako naj to predlagam Anastaziji?«

»Boš že zmogel. Kadiš emeja Gerona Laena ne sme priti v stik z njim. Tudi ona je heretična devica in sam Re ve, kako zna brati tujo pamet. Raje ne tvegaj.«

Oče in sin

Harold ves poln misli in sumov stopi v prostore svojega sina. Mladi fant iskrih oči in nenavadno svetle polti ga pričaka na velikem kavču. Za desetletnika je nenavadno miren. Čudežno izginejo čudne kretnje rok, nikjer ni sledu o zmedenem pogledu nenavadno modrih oči. Fant je že na pogled posebnost. Ljudje nimajo tako nenavadno svetle polti, še manj pa jih kazijo sinje modre oči. Pravzaprav je prej podoben kakšnemu Divjaku Atlantisa. Saj menda kraljica ni nečistovala s kakšnim Prepovedanim? Ali pač. Glede na to, kar je slišal tokom tega dne, je možno čisto vse, tudi najbolj heretično nečistovanje. Okoli velikega jezera vzhodno od Atlantisa živi plemo sinjeokih. Slučajno je nekoč videl film o domorodcih Atlantisa.

»Ata, v patarkiji Orion je svet, kamor moram iti. Teta Beti mi je rekla, da moram drugam.«

»Teta Beti?« se zdrzne ion stopi do fotelja naproti kavču. Sede. Čaka na otrokove besede:

»Nočem videti tiste čarovnice. Nočem. Ona nama hoče grdo. Tudi mamica naju ne mara. Raje ima Tejo. Teja se noče igrati z mano. Pravi, da sem zaostal. Pustil sem jo tam zadaj v meglicah izpod Eošime.«

»Tako je rekla?«

»Saj nisem jezen. Pravzaprav hočem, da se noče igrati z mano. Na Orion moram iti in Teja ne bo hotela z mano. To hočem. Naj ostane tukaj. Čarovnica jo tukaj potrebuje, a tega ti ne boš videl.«

»O čem govoriš?«

»Vse se spreminja. Čarovnica, ki prihaja čez sedem dni, ni največja. Pravzaprav je bedna klapajeta. Je še hujsa od nje. Vsa je hudobna. Ona je smrt. Tvoja smrt. Poti med zvezdami so polne megle. Kar gre, se vrne, a ne zna ponoviti poti. To je moja pot.«

Kralj se zdrzne. Sinove odsotne besede so pretresljivo odrasle. Svetle oči zrejo nekam mimo njega. Strašljiva modrina ga navdaja z grozo.

»Od kod vse to veš?«

Sin v hipu izostril sinje oči:

»Kaj ti ni teta Beti rekla? Mami bo hotela odložiti mojo pot. Ne ji verjeti. Moram iti, čeprav nočem,« otožno vzdihne, zapre oči in tiho doda:

»Vojna bo prišla. Hitro bo pogasila ogenj tvoje krvi. Dama smrti bo prevarana. Zabloda zmage prinaša njenemu cesarstvu bolečo smrt. Prepovedan sektor bo in Elohim bodo znova vstali. Ne jaz, niti ti ne bomo videli praznega veselja. Kadiš laban bo Re skril tja, kamor grem. Brez kadiš labna je Cerkev praznina temne pozabljenosti. Varuhi Atlantisa bodo padli. Ogenj z neba bo spreminil jezero v morje in v enem dnevu in eni noči bo slava postala pozaba.«

Harold položi glavo med dlani in bolj zase vzdihne:

Atlantis: Imperij sončnega boga

»Kaj je v tebi? Kakšna čarovnija govori v tebi?«

»Ati, ni čarovnija. Mamica je grešila in jaz sem greh vseh grehov. Jaz sem največja herezija Imperija in Re tega greha ne bo odpustil. Na moji levi je Oziris, na desni Izida, a v meni je Horus, ki govori z Rejevimi besedami.«

Harold okamni. Obnemi. Resnica udari z vso močjo.

»Pa veš sin moj, kakšna je kazen za grešenje s Prepovedanim? Ne veš, da Torša zapoveduje takojšnje srečanje grešnice in njenega greha z Ma'at?«

»Največja herezija bo rešila kraljevski znak. Mami je grešila za Cerkev, ne zase. Ma'at ne more najti grešnice in greha, ker ju varuje svetost Cerkve. Vidiš ata, greh je globlji, kot lahko misliš. In en velik greh je storjen. Nihče ne bo okleval, da z manjšim grehom spere sled za velikim grehom. Zainši so v službi Cerkve, ne v službi Ma'at. Stric Luc že ve, kaj bo na Orionu.«

Skupaj s sinom molčita nekaj časa. Sin je vse povedal. Zdaj ve, kaj mora storiti. Mora se prepričati. Mora vedeti resnico.

Kralj in kraljica

»Anastazija, Harolda bom poslal nekam na Kolonije. Naj si obrusi značaj na kakšnem malce manj udobnem svetu. Sama praviš, da je zaostal in tuji kraji mu ne morejo škoditi.«

Kraljica dvigne kristalno čašo in komaj zadrži presenečenje:

»Zakaj pa bi mu koristilo?«

»Veš, že s svojo pojavo malce zmede vse okoli sebe. Prej je podoben Divjaku Atlantisa,« a ga kraljica nič kaj vljudno prekine:

»Kaj hočeš s tem reči?«

»Hočem reči, da je moteč element tega dvora. Ti je tako lažje? Vse tvoje spletične pravijo enako. One so iz tvojega ašega, torej najbrž zaupaš njihovim presoji. Tudi naš domači kadiš ebej Luc Geror ni nič kaj prizanesljiv. Osebnosti želi nadzorovati Haroldovo pot in bdeti nad njegovo novo vzgojo. Mislim, da mu morava dati možnost. Kaladija si ne more dovoliti invalidnega vladarja. Vsaj ne v teh norih časih.«

»Kaj misliš s tistim Divjakom?« vrta vanj.

»Zdi se mi, da je podoben Divjaku Atlantisa. Re se je očitno res poigral z najinim sinom. Poleg pameti mu je verjetno vzel še podobo. Res ironično.«

»Ne vem, če lahko pogrešamo prečastitega Luca,« se zamisli. Harold odvrne:

»Zakaj ne? Po zakonu ga ti nadomeščaš. Upam, da te dodatna vloga ne bo preobremenila. Še vedno bi rad imel tudi ženo.«

»Misliš, da bo Konklava Kaladske Cerkve sprejela žensko, čeprav kraljevo ženo na svoje čelo? Misliš, da bo sprejela vodstvo Univerzalne Cerkve?«

»O kraljevih željah se ne razpravlja. Komu naj zaupam, če ne kraljici mati in svoji ženi?« se nasmehne in ona samo prikima. Še sreča, da ne more brati misli. Občutki pa lahko varajo.

Sin in svečenik

Kraljevi sin zapusti Kaladijo skoraj kot begunec. Nobenih slavnostnih fanfar, nobenih izlivov zvestobe. Ničesar. Majhna orbitalna ladja je sredi noči v sinhrono orbito ponesla otroka in svetega očeta Kaladske Cerkve. Kralj Harold je še dolgo po vzletu majhne ladje stal na potniškem terminalu in razmišljal o dogodkih zadnjih dni. Zjutraj je prišla »nepričakovana« napoved »nepričakovanega« obiska kadiš emeje Amazonk. Anastazija je nasedla. Zdaj v svojih prostorih na svoj način slavi prevzem enega od najpomembnejših temeljev Kaladijske samostojnosti. Kaladski kadiš ebej ji je

predal emen'eter pečat. Sploh ni bila pozorna, da ji ni predal tudi očetovskega prstana. Oče Cerkve je ostal pravi oče še naprej. Ona je zgolj njegova začasna zamenjava. Matice pač nimajo pronicljivosti svojih deviških sester. Zmagoslavno pogladi dobljeni pečat in sploh ne sprašuje o prstanu s posebej obdelanim kristalom. Najbrž je pozabila nanj.

V orbiti Harold II z maloštevilnim spremstvom zapusti orbitalno ladjo in se vkrci v veliko ladjo z lastnim protonijskim pogonom. Z magijo »tkanja« bo Ozirisov svečenik v »oknu« časa in prostora s pomočjo protonijskega »nebeškega preloma« postavil ladjo natančno v bližino sveta, oddaljenega preko sedem tisoč parsekov. Samo Ozirisov svečenik je sposoben tako podrobnega izračuna in zlasti takšne natančnosti za skoke iz enega na drug konec znanega vesolja. Natančnost skoka je odvisna od dolžine skoka. Do zdaj so obvladali posamične skoke do deset tisoč parsekov. Večje razdalje so prenevarne tudi za trenirane ume svečenikov.

Ladja najprej pospeši do zunanjih mej domačega ozvezdja. Klasični jedrski pogon omogoča rutinske hiperskoke po desetinko parseka do varne cone, kot pravijo območju, od koder je možno v enem skoku premagati tisoče parsekov. Ta »atomski« del poti traja skoraj cel dan. Ni čudno, da je bila pred protonijem in Cerkvijo vsaka medzvezdna pot prava dolgotrajna avantura.

Orion je zvezdni sistem s silno neprijetnim okoljem. Samo en svet celotnega sektorja ima pogoje za življenje brez dragih posegov prilaganja. Pred nekaj tisočletji so ga samo zabeležili kot del Kaladijskih Kolonij. Nikjer ni podatka o naselitvi tega precej mrzlega sveta. Pravzaprav ni niti običajnih podatkov o tem čudnem svetu. Prečastiti Luc samo vije z rokami, ko v orbiti brska za podatki.

»Harold, blagor tebi, saj se ti ni treba ukvarjati s temi podatki. Kakšna malomarnost! Prepričan sem, da sem s sabo vzel vse, kar je znanega o Orionu. In kaj imamo?« dvigne roke od holomreže in bolj sam zase mrmra:

»En sam velik nič. Orion je odkrila raziskovalna ladja »Kralj Izithar« 6. 5. 10.567 g.e. Planet v razdalje 1,1 AE kroži okoli zvezde razreda A1 - 0,98. To pomeni, da je svet hladnejši od rodne Kaladije. Ni pa podatkov o morebitni naselitvi. Tukaj so tudi koordinate vpadnih skokov, a so brez izhodiščne točke. Res fino. Naš pilot bo zdaj moral upravičiti svoj svečeniški naslov. Vsaj do kosila se bo zabaval z vektorji referenčne mreže.«

»Stric Luc, Re je odločil, da ta svet ostane v ozadju hrupa Imperija. Ohranil ga je za seme nove vere.«

Stari mož prebledi:

»Kaj praviš?«

Mladi Harold se v hipu umiri. Izginejo zanj značilni hitri gibi in glas otroka postane glas odraslega:

»Stric, z mano si zato, da boš priča klitju novega semena. Vse je skrito, kar mora biti skrito in kar ni skrito, bo izginilo. Oči doma je pozabil, kam smo šli. Ta ladja je pogubljena, ko stopimo na hladna sveta tla.«

Luc takrat v mislih zasliši zven nečesa novega, nečesa neznanega. Fant prikima:

»Stric, zdaj tudi ti veš in razumeš.«

Luc samo nemo prikima. Zdaj tudi on spozna resnico. Zakoplje glavo med dlani in tiho zaihti.

Čarovnica in kralj

Kozmodrom pred prihodom kadiš emeje Amazonk Gerone Laene okrasijo, kar veleva protokol ob obisku tako pomembne osebnosti Cerkve. Nebo so preletavali atmosferski lovci in izstreljevali barvne salve v pozdrav pomembne dostojanstvenice Cerkve. Okoli kozmodroma korakajo s težki-

mi koraki mogočni stražarski bojni stroji. Ploščad je polna svečnikov in svečenic Cerkev, Kaladskega plemstva in ostalih pomembnežev ter pomembnic. Od velike orbitalne ladje do popolnoma pokritega vozila hitro speljejo poseben neprebojni tunel. Kadiš emeje ne sme videti nihče izven Cerkev. V starodavnih časih so kadiš emeji Amazonk rekli tudi jehi'mela – skrita devica. Vsi, ki so se zbrali na kozmodromu, so bili tam zato, da pokažejo svojo pomembnost in ne zato, da na svoje oči vidijo mogočno svečenico.

Svečenično vozilo v spremstvu močne straže hitro zapusti kozmodrom. Kralj s častne tribune spremlja ta malce čuden protokol. Kakor hitro vozilo izgine proti *ašegu prima* tukajšnje Cerkev, se obrne proti svoji ženi:

»Čemu ta protokol, če nihče ne vidi prečastite? Zakaj vse to?«

»Tako je od nekdaj. V njeni prisotnosti je ne boš videl. Samo njene Amazonke ji lahko pogledajo v oči. Ona je sveta Skrita devica.«

Harold se nasmehne:

»Hm, devica.«

Anastazija ga strogo pogleda:

»Dvom o njenem devištvu se drastično kaznuje.«

Harold se prisiljeno zresni. Res so to prave device, ena bolj razuzdana od druge. Ironično, kako ju je Re spravil skupaj ... Kleono in Geronu, stokrat razdevičeni devici.

Kralj se mora pri obzidju iz nenavadnega črnega neprebojnega stekla ločiti od svojega spremstva. Pričakoval je to zahtevo. Samo namigne svojemu vodji protokola in stopi skozi velika odprta vrata svetiščnega ozemlja. Sam se napoti čez velik vrt do vhoda v začasno prebivališče kadiš emeje. Izrecno je zahtevala obisk kralja. In to samega, brez spremstva žene ali kogar koli drugega. Kralj noče ugibati o motivih svečenice. Opreza levo in desno. Ves čas ga imajo na očeh Amazonke. Niso mu ušli dolgi zainski noži.

Stopi pred velika vrata, izza katerih je sveta mati. Dve amazonki stojita pred vrati. Nekaj hipov stoji in ni deležen nobene pozornosti. Svečenica želi pokazati svojo moč. Tukaj, na Kaladiji želi svečeniško avtoriteto postaviti iznad kraljeve suverenosti. Jasno hoče pokazati nadrejenost nad kralji kraljestev. Šele po kakšnih petih minutah potrpežljivega čakanja pristopi hči Teja:

»Oči, ko stopiš v dvorano, takoj sedi na stol. Nič ne sprašuj, nič ne pozdravljaj, pravzaprav molči. Ne poskušaj gledati svete matere. Glej v tla pred sabo. Ne poskušaj dvigniti pogleda, čeprav boš to goreče želel storiti. Ona te bo ogovorila in ne poskušaj ji vsiljevati svojih misli. Ona sprašuje, a ti kratko in jedrnatno odgovarjaj. Ne drzni si postavljati vprašanj ali Re ne daj, celo izzivati.«

Harold presenečen vpraša:

»Kaj pa ti tukaj?«

»Jaz sem tvoja garancija. Vsak smrtnik, ki stopi pred Brezmadežno, mora imeti ob sebi osebnega garanta. To je svečenik ali svečenica Cerkev. V praksi sem tukaj zato, da v dvorani na svojo brezmadežno dušo začasno sprejemem tvoje grehe tega sveta. Zdaj sem tvoja živa Ma'at.«

Vrata se odprejo in amazonki nemo stopita na stran. Teja stopi naprej in namigne kralju, naj ji sledi. Harold kratko prikima in stopi v veliko dvorano. Hitro se napoti do preprostega stola sredi velike, prazne dvorane. Na drugem koncu dvorane je nekakšen v temo zakrit prestol, na katerem sluti silhueto človeške postave. Hitro spusti pogled v tla, saj noče izzivati jeze svečenice. Vsaj ne še zdaj. Hčerka se postavi izza njega in zakliče:

»Kadiš emeja, grehe tega grešnega moža sprejemem med svoja krila. Zdaj je čist pred tvojim obličjem večne luči.«

Od vsepovsod zasliši oster ženski glas:

»Častna prednica Teja Kaladska, sprejemam tvojo žrtev za tega grešnika! Pojdi zdaj in očisti se teh grešnih umazanij!«

Teja se prikloni in zapusti prostor. Težka vrata se odpro in znova zapro. Ostaneta sama. Harold čaka na svečenične besede. Ona ga pusti čakati. Naenkrat tišino prekine oster ženski glas:

»Čutim dvome in niti strahu. Modro si ravnal! A izza tvoje modrosti vidim pretkanost tvoje heretične sestre. Kaj lahko rečeš o tem?«

»Bojim se, da popolnoma ne razumem vaših vzvišenih modrosti.«

Zre v gladek sivi marmor sveže zloženih tal.

Zasliši krohot:

»Bolj si pretkan, kot te je opisala malce nerodna sestra Anastazija. Ampak sestri matici ne morem očitati nepozornosti. Matice imajo druge naloge. Božanske device smo pozorne in imamo uvid znotraj uvida vseh svetih stvari.«

Harold molči. Čaka. Opazuje odsev poznega popoldneva. Ona samozavestno nadaljuje:

»Njena drobna nehotena herezija te malce jezi. Namesto prestolonaslednika je rodila spačka, še najbolj podobnega patetičnim Divjakom. Kakšna ironija! Spaček na prestolu Kaladije. Moralo bi te jeziti, a te ne. To pomeni samo eno. Veš nekaj, česar nočeš podeliti s svetimi. Se motim?«

Harold v sebi začuti zadovoljstvo. Molči. Mora molčati. Čaka. Čaka svoj trenutek. Ona po trenutku molka nadaljuje:

»Čudno, ampak tvoja žena in mati tvojega sina ne ve, kam si poslal otroka. Res nenavadno, kako pozabljiv si postal. Pa je to pozabljivost? Ne bi rekla. Zgodila se je nenavadna tragedija, če lahko temu tako rečem. Naj te razsvetlim?«

Harold še kar molči. Noče odgovoriti na vprašanje, ki mogoče niti ni vprašanje. V glasu svečenice zazna trenutek slabosti. Čaka. Ne sme se prenagli. Mora molčati. Molk je rešitev.

»Te res ne zanima, kakšna tragedija se je zgodila? Od tega je že cel dan in nihče te ni obvestil?«

Sin mu je tik pred odhodom zaupal, da se bo ladji nekaj zgodilo, a naj ne skrbi. Istočasno mu je iz spomina izbrisal cilj ladje. Zaradi lastne varnosti. Poskusi potisniti občutke radosti.

Takrat iz teme stopi na svetlobo v preprosto belo kuto odeta ženska srednjih let. Zasliši njene odločne korake. Stopa proti njemu. Kralj ne ve, kaj naj stori. Še kar poskuša gledati v tla, a postane oprezen. Napne vse mišice. Ona sama reši njegovo dilemo:

»Kar ostani tam, kjer si in me glej!« strogo odmeva njen glas:

»Bojim se, da bova preskočila protokolarne vljudnosti. Tukaj sem, ker je ogrožen eretz. Že nekaj časa spremljam razvoj herezije in zdaj je čas za konec tega nevarnega poglavja vaše zgodovine.«

Harold samo molči, dvigne glavo in zre v žensko, ki obstane nekaj deset korakov pred njim. Še kar molči. Ženska spusti roke ob telo. Za devico je na pogled precej iztrošena. Anastazija je nekaj starejša, a izgleda veliko bolje. Ona je gotovo čutila njegove občutke o lažnem devištvu.

»Harold, nekam srečen se mi zdi glede na to, da je ladja s tvojim sinom izginila takoj po skoku. Kadiš eba Ozirijancev se je osebno posvetil iskanju dragocene ladje, a je ni našel. Takšno izginotje je nemogoče. Mogoče ne veš, a vsak protonijski šemej je opremljen s posebno pripravo, prej bi rekla živalico, ki omogoča sledenje tudi na drug konec vesolja. Pozorna sem bila na tvoje občutke in vsakogar normalnega bi stisnilo ob novici, da ladja z otrokom ni prišla na cilj. Torej več nekaj več.«

»Prečastita deviška mati, žal vam ne morem pomagati. Ne spoznam se na

Atlantis: Imperij sončnega boga

vaše čarovniške zadeve, zato ste izbrali napačno osebo za razbistritev svojih dvomov.«

Ona izgubi potrpljenje:

»Nehaj se igrati z mano. Sledenje samega svetega očeta Ozirijskih svečnikov lahko onemogoči samo res močan čarovnik. Za Luca vem, da nima moči za kaj takšnega. Že svečenik na krovu bi ga hitro onemogočil. Nekdo drug je to storil. In to mi boš povedal za ime.«

Kralj se zakrohota:

»Draga moja, nič vam ne bom povedal, ker vam ne morem. To tako veste. Urok resnice sproti preverja moje besede in dobro veš, da ne lažem. Preverili ste seznam potnikov. Ni kaj dolg in najbrž ste preverili vsakega posebej. Žal med potniki ni bilo razen Luca nobenega svečenika ali svečenice niti naše, niti Univerzalne Cerkve. Meni pa gotovo ne moreš pripisovati kakšnih čarovniških lastnosti, saj dobro veš, da jih nimam.«

»Res je. Na krovu ni bilo svetih mož ali žena. Ravno to me bega. Kdo je lahko storil kaj takšnega? Kdo?« dvigne glas in stopi še nekaj korakov bližje. Predstavljal si je mlado lepotico, a pred sabo opazuje »pregorelo« žensko. Nič kaj deviška ni s tistimi grobimi gubami okoli oči in ust. Tudi dlani so precej starikave. Ona opazi njegovo presenečenje:

»Breme devištva je danes težje. Nismo več v časih zlate dobe od Reja izvoljenih dinastij. Žal je na našo generacijo padlo breme obnove Imperija. Ampak tukaj nisem zaradi razprav o nujni obnovi. Tukaj sem zaradi vse hujših herezij. Zdaj se mogoče zavedaš, da je tvoje kraljestvo mrtva veja drevesa svetega Imperija. Ostal si brez dediča, kar predstavlja za Cerkev precejšnjo grožnjo. Ne vem, kako ti je uspelo izgubiti ladjo s sinom, a si s tem na svoj vrat prislonil zainski nož božje kazni.«

Harold se nasmehne:

»Se po novem umoru reče božja kazen? Kako patetično. Prišla si mi grozit. Res neumno. Red Amazonk je torej resnično padel tako nizko, na raven navadnih morilk. Pričakoval sem več modrosti v vaših ukrepih. Očitno sem očitno pričakoval preveč. Ne morem verjeti, da vas lahko tako prevara čisto navaden človek. Poglej mojo roko!« dvigne desno roko in iztegne vseh pet prstov: »Kaj na njej manjka? Si opazila?«

»Na roki nimaš kraljevskega prstana. Kaj želiš s tem povedati?«

»Ha, ha, draga moja, prstana sploh nimam več. Izginil je skupaj z mojim sinom. Nihče ni opazil te malenkosti. Anastazija je res površna. Si morebiti povprašala, kje je kadiš leben naše Cerkve? Sama veš, da ti prstani niso zgolj okras roke. Ups, pozabil sem ti omeniti, da Torša zahteva prstane za pomemben del ceremonije prenosa kraljeve in svečeniške oblasti. A teh prstanov ni. Torej ne more biti prenosa oblasti. Skoraj neverjetno, kako ste vse vsemogočne čarovnice in mogočni čarovniki tako nasedli. Zdaj vas čaka samo upanje na čudež. Tega pa ne bo.«

Ženska nepremično stoji in molči. Mučna tišina napolni veliko dvorano, ki naenkrat postane pretesna za dve osebi.

»Se zavedaš, da s svojo herezijo ogrožaš stabilnost Imperija? Noben prstan ne more prepričati veliki svečenici in kralju Cerkve utrditev Imperija.«

Kralj se znova zakrohota:

»Res me boš do solz nasmejala. Za dva dneva si zamudila svoj cilj. Zdaj je vsega konec. Naj te opomnim, da z nasiljem ne boš nič dosegla. Preveč zaupaš svojim zmedenim čarovniškim čutom in premalo osnovni zdravro premočrtni pameti. Tvoje morilke so dobre za vihtenje nožev, za kaj več pa so po stoletjih opijanjanja z močjo oblasti nesposobne. Saj menda ne misliš, da si enaka Kleoni?« in spusti pogled na majhno izboklino na pasu. Ona sledi njegovim očem in jezno pihne:

»Nobena spletkarica ne more več spremeniti začetega toka stvari. Z ali brez

prstanov, nihče ne more izničiti Rejeve volje. Vsak odpor je zaman.«

»Bomo videli,« tiho reče in stisne neviden gumb na pasu. Sprožil je dogodka, za katere je upal, da ne bo potrebe.

Gerona opazi njegovo kretnjo. Hoče narediti korak, a zastane. Jezno izdihne. Harold se nasmehne:

»Najbrž si mislila, da imaš Kleonine sposobnosti. Pa jih nimaš. Si samo njena karikatura. Ti in tvoje Amazonke ste zgolj morilska družčina, ki s slavnimi prednicami razen imena nimate nič drugega. Kleona je samo ena, a ostala družčina ste zajedavci.«

Tišino prekinajo zvoki akcije. Moški in ženski kriki umiranja se mešajo z besnimi zvoki orožja. Stekljena okna dvorane izbruhnijo v črepih, ko v prostor priletijo jurišne kapsule, iz katerih bliskovito izskočijo vojaki. Spretno zavzamejo nadzor. Harold jim prikima. V Geronu usmerijo orožje in čakajo na kraljev ukaz. Amazonke hitro podležejo posebnemu jurišnemu odredu kaladijske vojske. Na velikem travniku pristanejo izkrcevalne jurišne ladje in vojaki prevzamejo popoln nadzor nad ašegom.

»Danes imaš slab dan,« reče strogo in zamahne častniku, naj odpelje ujetnico. Slednji prikima in namigne vojakom, da ujetnico obdajo z nevronskim poljem. Na ta način so onemogočili protonijsko magijo. Neuspešno poskuša protestirati, nakar se sprijazni z nepričakovanim ujetništvom. Najbolj jo je bolel hiter poraz njenih amazonk. Vojaki so jih pobili ali zajeli skoraj brez pravega boja. Kralj se torej ni motil.

»Gospod, je z vami vse v redu?« vpraša general dvora.

Harold prikima:

»Za zdaj sem dobro. Za odziv ne bomo čakali predolgo. Kleona je končno dobila povod za akcijo.«

»Zakaj ste ukazali to akcijo, če bo prišlo do vojne?« je general začuden. Kralj pripre veke:

»V vsakem primeru bo vojna. Z ali brez tega drobnega incidenta. Zdaj vsaj nismo praznih rok. Dal si znak preostalim prestrašenim nasprotnikom krvavega režima, da so Amazonke odlične zgolj za klanje iz zased. Odred organizirane vojske je elito Cerkve onesposobil praktično brez žrtev. Kleona hoče spremeniti Imperij v svojo zasebno patarkijo. Sprememba bo, a ne takšna, kakršno želi,« in se dvigne pogled proti razbitim oknom:

»Od tega trenutka naprej se je začel propad Imperija. Nobena stvar več ne more ustaviti tega procesa.«

General radovedno vpraša:

»Zakaj bi želeli propad Imperija?«

Harold spusti pogled:

»Ne veš zakaj?« za hip pomolči in mračno pribije:

»Imperij mora propasti, ker so izginili vsi dobri vzroki za njegov obstoj.«

Atlantis: Imperij sončnega boga
Copyright©2007 - 2008 by Bojan Ekselenski. Vse pravice pridržane.
Prihodnjič:
Atlantis: Sin Imperija

NOVO NA SCENI

Nova Neskončnost

V prvih dneh oktobra je izšla nova številka glasila društva Prizma, Neskončnost. Na spletni strani izveste vse!

ZF v Kinoteki

Kinoteka v oktobru prinaša zanimivo serijo nekaterih kulturnih ZF filmov. Od srede, 22. 10. si lahko zamudniki še ogledate sledeče filme: MOŽ Z ZVEZDE (ZDA 1984, na sporedu 22. 10.), SREČANJE S SANJAMI (ZSSR 1963, na sporedu 23. 10.), POŠAST IZ ČRNE LAGUNE (ZDA 1954, na sporedu 24. 10.), ANIMATRICA (ZDA 2003, na sporedu 25. 10.), MESTO TEME (ZDA 1998, na sporedu 25. 10.), FILMSKI MARATON MATRICA (MATRICA, MATRICA RELOADED, MATRICA REVOLUCIJA - vse v enem paketu 25. 10.), ZELENO SONCE (ZDA 1973, na sporedu 28.10.), DAN, KO JE ZEMLJA OBSTALA (ZDA 1951, na sporedu 28. 10.), DEMONSKO SEME (ZDA 1977, na sporedu 29. 10.), UJETNIKI VESOLJA (ZDA 1969, na sporedu 29. 10. in 30. 10.), PLANET BURJA (ZSSR 1961, na sporedu 30. 10.). Torej, ljubitelji v Kinoteko.

Miha Remec: Ostrostrelka

Starosta slovenske ZF scene je pred kratkim pri založbi SPIREA izdal svoj zadnji roman. Tukaj še enkrat podajam spletni naslov [založbe](#).

Kino novice

Animiranka Vojna Zvezd: Vojna klonov je v polnem zamahu. Animirana verzija Vojne zvezd je med publiko in kritiki ter zlasti fani pustila različne vtise. Enim je všeč, drugim pač ne. Na [IMDB](#) je risanka dobila za zdaj nič kaj pretresljivo oceno 5.1. O vsebini ljubitelji gotovo že vse veste in samo redki si tega digitalnega animiranega filma še niste ogledali. [Več o tem ...](#)

Dirka smrti je antiutopija z veliko dirkanja s friziranimi avtomobili, začinjena s še več kabuuma. Kaj več na spletni strani enega od [kinooperaterjev](#).

Sodni dan je postapokaliptičen film, nekakšna mešanica mnogih že videnih zadev. Imamo virus, imamo nekakšen Berlinski zid okoli Škotske in imamo obilico »trasha«. Za ljubitelje Mad Maxa, 28 tednov pozneje in še česa ... Na strani kinooperaterja [izveste še več](#).

Čeljusti je film o ... čeljustih, ki rade zgrabijo tudi dvoonočca. Odlomek iz zgodbe, objavljen na spletni strani [kinooperaterja](#):

»Ko se znoči in nastopi plima, počasi spoznajo, da jih zalezuje veliki morski krokodil. V enem izmed najbolj odmaknjenih predelov na svetu se prične strahoviti boj za preživetje.«

Na muhi je mešanica Matrice, Mreža in še česa. Gre za film o tem, kako te lahko tehnologija »zjebe«. Morebiti vas razdraži odlomek s spletne strani [kinooperaterja](#):

»Oba sta del zarote teroristov, ki načrtujejo atentat na pomembnega politika in z vdiranjem v računalniške ter komunikacijske sisteme nadzorujejo in usmerjajo vsak korak nesrečne dvojice.«

Film je v ZDA kar gledan (ko jim je »pušnila« ekonomija, jih tolaži teorija teroristične zarote).

Preostalniki

V Koloseju se izteka [Wall-E](#). Kdor si še ni ogledal te luštne risanke, naj pohiti.

Novo v videoteki

V videoteko poleg kino (ne)uspešnic priromajo tudi manj ambiciozni projekti. Naj omenim Earthstorm (Zemeljsko nevihto - 4.0 na [IMDB](#)), Votlina, Vesoljski bojevniki 3, Temna nevihta in še kaj ... Od filmov, katere smo lahko občudovali v kinu, je teden nazaj prišel Ironman. Z oceno 8.1 na [IMDB](#) je dovolj spodobna zabava.

Za ljubitelje franšize Mumija je na voljo drugi del stranske franšize Kralj Škorpionov (še pomnite The Rock-a v vlogi repopika?) s podnaslovom Vstajenje bojevnika. Gre za mešanico svobodno prirjene mitologije, magije in klišejske zgodbe o maščevanju. Notri je tudi ogromen škorpion. Z [IMDB](#) oceno 3,7 ne kotira posebno visoko.

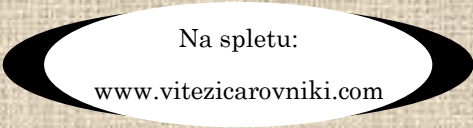
Preostalniki? Hja, v videoteke je prišlo še nekaj ne ravno ambicioznih hororjev. Mogoče si katerega od njih ogledam.

VITEZI IN ČAROVNIKI

Bojan Ekselenski
Ljubljanska cesta 5A
3000 Celje

GSM: 040-642-356 (Bojan)
(03)-541-2543
E-pošta: bojan.ekselenski@amis.net
Internet: <http://www.vitezicarovniki.com>

Bojan Ekselenski je avtor prvega slovenskega fantastičnega epa. V skladu s četvorno naravo sveta so v načrtu štiri deli. Indigo otroci so posvečeni elementarnemu principu ognja. Sledil bo Indigo novi svet, posvečen zraku. Kasneje se nadejate še del, posvečenih vodi in na koncu zemlji, ko se vse prizemlji in razreši.

Svet Vitezov in Čarovnikov pa ni edini avtorjev projekt, čeprav je trenutno najpomembnejši. Počasi kapljajo zgodbe iz sveta Atlantis. Malce za šalo pa je izšla tudi zgodba, ki je poklon izvrstnemu hrvaškemu romanu Izvršitelji nauma gospodnjeg izpod tipkovnice nagrajenega hrvaškega avtorja Zorana Krušvarja. Ivrsitelji name-re gospodove: Celjska vampirska večerja je čistokrvna vampirščina, ki zaradi nasilja, vul-garnosti in še česa mogoče ni primerna za mlaj-še od 16 let. Mogoče se bo na teh straneh znašla v obliki podlistka.

Kolofon

Jašubeg en Jered

Fanzin za svet Vitezov in Čarovnikov, fantastijo, znanstveno fantastiko in horor.

Izdatelj:

Bojan Ekselenski

Copyright©2008 by Bojan Ekse-lenski. Vse pravice pridržane.

Dovoljeno je prosto razpečevati fanzin. Uporaba vsebin samo s pisnim dovoljenjem avtorja.

Fanzin je predvidoma mesečnik.

Naročite roman Vitezi in Čarovniki na info@vitezicarovniki.com!
Zraven dobite bonusni CD za 19 €!
Plačate po povzetju!

Najavnik:

Najbrž si lahko nadejate kak-šen zanimiv intervju, recenzije prebranega in vidnega. Zago-tovo vas bom obdaroval z Vilin-ščino. Od zgodb bo Atlantis: Sin Imperija. Če boste tudi vi kaj prispevali, bom vsekakor objavil.

Mogoče bo kakšna nova rubri-ka.

Do zdaj izdane brezplačne zgodbe

Iz sveta Vitezi in Čarovni-ki:

Prevrat

Zgodba se dogaja v burnih časih prodora predhodnega Temnega carstva. Dogaja se okoli 2000 let pred dogodki v Indigo otrocih.

Zadnji boj Zeolije

Zgodba opisuje ogorčen boj Zeolije po padcu preostalega Medalarja. Dogajanje je postavljeno v čas tik po dogodkih v Indigo otrocih

Duhovi Aldeverga

Novela se dogaja po dogodkih Indi-go otrok. Zgodba opisuje prigode družine, ki je na koncu Indigo otrok zapustila Zimnik in se podala na iskanje magičnih kristalov Tehagacev in prstanov Siberov, katere potrebuje Mešarah za dokončanje svojega razvoja. Vendar želijo do teh čarobnih kristalov in prstanov še drugi ...

Kmalu v svetu Vitezov in Čarovnikov

Votlina skrivnosti

Zgodba se dogaja dobro desetletje pred Indigo otroki. Novela opisuje skrivnostne najdbe v Kumranu med iskanjem revolucionarnega apokaliptičnega besedila iz prelo-ma našega štetja.

Zbrane zgodbe iz Drugotnosti

Zbirka do konca leta 2008 objavlje-nih zgodb z mnogimi enkratnimi dodatki, ki odstirajo skrivnosti Drugotnosti.

Druga dela

Atlantis–Imperij sončnega boga

Zgodba se dogaja v mistični Atlan-tidi, velikanskem cesarstvu, ki obsega celotno našo Galaksijo in njene bližnje galaktične sosedo.

Zgodba je objavljena v tej številki.

Atlantis–Sin imperi-ja

Druga zgodba v nizu Atlantis. Predvidoma bo objavljena v nasled-nji številki.

Sodelovanje

Izvršitelji namere gospodove: Celjska vampirska večerja

Fanfiction v svetu odličnega hrvaš-kega avtorja Zorana Krušvarja— Izvršitelji nauma gospodnjeg. Zgod-ba se navezuje na dogajanje roma-na in ponuja nov vpogled v vampir-sko dušo. Vampirščina, ki vzbudi celo sočustvovanje z vampirjem.

Vse na www!

To in še več ...